

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Pedagogická fakulta
Katedra francouzského jazyka a literatury

Bakalářská práce

Přítomnost Francie v České republice
Institucionální, kulturní a ekonomické zastoupení Francie v ČR

Kristýna Zaňková

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně pouze s použitím citovaných pramenů a literatury.

V Praze dne 26. 6. 2014

Kristýna Zaňková

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucí práce PhDr. Evě Kalfířtové za rady a připomínky při tvorbě mé bakalářské práce. Mé poděkování rovněž patří paní Florence Saint-Ygnan za poskytnutí cenných materiálů a zprostředkování kontaktů.

Obsah

Úvod.....	5
1. Velvyslanectví Francie v Praze.....	8
1.1 Historie francouzsko-českých vztahů.....	8
1.2 Organizační struktura velvyslanectví.....	9
2. Vzdělávací instituce	11
2. 1 Francouzský institut v Praze.....	11
2. 1. 1 Kapitoly z historie Francouzského institutu	11
2. 1. 2 Současný program výuky.....	15
2. 2. Les Alliances françaises.....	20
2. 2. 1 Program výuky.....	21
2. 2. 2 Kulturní program	21
2. 3 Francouzsko-české kluby.....	22
2. 4 Campus France	22
3. Francouzské lyceum v Praze	24
3. 1 Vzdělávací programy FLP.....	25
3. 2 Bilingvní sekce.....	28
4. Kulturní instituce.....	29
4. 1 CEFRES.....	29
5. Ekonomické instituce	31
5. 1 Francouzsko-česká obchodní komora.....	32
5. 2 Francouzsko-český institut řízení.....	33
5. 3 UBIFRANCE	34
6. Regionální zastoupení frankofonních zemí v České republice.....	35
6. 1 Frankofonie české populace.....	36
6. 2 Le Bureau Wallonie-Bruxelles.....	37
Závěr.....	39
Résumé.....	41
Bibliografie.....	43
Přílohy.....	46

Úvod

Tématem této bakalářské práce je *Přítomnost Francie v České republice*. Francie, největší země západní Evropy¹, v minulosti významně ovlivnila dění v ostatních zemích, ať už se jedná o země sousedící, jež obohatila především prostřednictvím své vyspělé literatury, nebo o země kolonizované, ve kterých nezanedbatelně působila na mateřský jazyk tamního obyvatelstva. Dnes Francie představuje vyspělý stát, k jehož stabilnímu postavení nejen v rámci Evropy poukazuje mimo jiné členství v Radě bezpečnosti OSN, v NATU nebo Evropské unii; jedním z jejích oficiálních jazyků je právě francouzština.

S francouzštinou se dnes lidé běžně setkávají v rámci základního nebo středoškolského vzdělání, v České republice zpravidla představuje spolu s němčinou, ruštinou a španělštinou druhý cizí jazyk, jemuž se na školách vyučuje. Já se studiu francouzštiny začala věnovat na základní škole, kromě běžné školní výuky jsem měla možnost navštěvovat i jazykové kurzy pořádané libereckou Alliance française či Francouzským institutem v Praze. Kurzy mi poskytly nejen pravidelnou komunikaci s rodilými mluvčími, ale podnítily rovněž můj zájem o francouzskou kulturu a poznávání jednotlivých regionů. Tato zkušenost mě tedy inspirovala při výběru tématu své bakalářské práce.

Rozhodujícím faktorem, který sehrál roli při výběru tohoto tématu, se pro mne však stala teprve možnost spolupracovat společně s několika studenty francouzského jazyka s Francouzským institutem v Praze. Díky stáži jsem získala příležitost podílet se na organizaci francouzských a frankofonních kulturních aktivit pod záštitou FIP, dále možnost navštívit Velvyslanectví Francie v Praze, seznámit se zástupci Campus France, mezinárodního knihkupectví Amadito a v neposlední řadě také pravidelně komunikovat s rodilými mluvčími. Výše zmíněné zkušenosti mě přivedly na myšlenku zabývat se francouzskou přítomností v České republice podrobněji.

Tato práce by měla potenciální zájemce seznámit s nejvýznamnějšími francouzskými institucemi, jež se nacházejí na území České republiky, nastínit jejich mnohdy spletitou historii, přiblížit jim jejich poslání a poukázat na jejich význam pro naši zemi. Domnívám se, že s působením některých (Francouzský

¹ Francie: základní informace o teritoriu [online]. 29. května 2014. Dostupný z WWW: <http://www.mzv.cz/jnp/cz/encyklopedie_statu/evropa/francie/index.html>.

institut v Praze, Les Alliances françaises) se mnozí z nás již někdy setkali (Les Alliances françaises jsou rovnoměrně rozmístěny na území Čech a Moravy), existují však i jiné, například CEFRES nebo Francouzsko-český institut řízení, o jejichž činnosti jsou zpraveni především zástupci z řad odborníků. Ráda bych se tedy pokusila o vytvoření uceleného přehledu všech významnějších institucí, jejichž cílem je šířit francouzský jazyk a kulturu v naší zemi, rozvíjet vědeckou spolupráci. Dalším z mých cílů bude rovněž rozšířit povědomí o tom, jak významnou úlohu hraje Francie na českém trhu, pokusit se zmapovat, na jaké úrovni jsou v dnešní době česko-francouzské vztahy a vysledovat určité okolnosti, jež podobu této kooperace ovlivňují. Ve své práci se budu zabývat především institucemi francouzského původu, jedna kapitola bude ovšem věnována také jedné instituci frankofonní a to z důvodu její těsné provázanosti s francouzským jazykem a kulturou.

Přála bych si, aby tato práce přinesla méně obeznámenému zájemci zajímavé poznatky, poučenějšímu poté prohloubila základní znalosti o daném tématu. S ohledem na předpokládaný rozsah této práce se bohužel nebudu moci zabývat jednotlivými institucemi dopodrobna, nýbrž se omezím jen na následující informace: stručný nástin klíčových okolností provázejících vznik jednotlivých institucí a upevňování jejich pozice na území České republiky, představení nejvyšších osobností reprezentujících jednotlivé orgány, poslání a činnost jednotlivých institucí v současnosti a v neposlední řadě též jejich plány do budoucna.

Nyní přistupme k metodologii práce. Vzhledem k povaze tématu se jedná o rešerši; ve své práci vycházím především ze studia dostupné literatury, nebo internetových zdrojů. Cenné materiály jsem rovněž získala prostřednictvím osobních konzultací či elektronické korespondence s představiteli Francouzského velvyslanectví, Francouzského institutu a Francouzského lycea v Praze.

Pokud jde o tištěné prameny v českém jazyce, existuje jich pouze malé množství. Základní literaturou věnující se Francouzskému institutu pro mě byla publikace *Z historie Francouzského institutu v Praze* (Mathieu Braunstein, Henri Ehret a jiní, 1993), v níž jsme v průběhu jedenácti kapitol svědky bouřlivého vývoje institutu od jeho vzniku (r. 1918) po rok 1993. Kniha podává informace také o jeho předchůdci, Alliance française. Je napsána velmi čtivým, podrobným, avšak

zároveň srozumitelným stylem. Další výhodou této publikace je skutečnost, že ji čtenář může číst jak ve verzi české, tak francouzské. Dále jsem prostudovala publikaci vydanou *Francouzským ústavem pro výzkum ve společenských vědách (CEFRES)*. Jedná se o dvoujazyčný sborník z konference « Evropské vize » nazvaný *Dialog o Evropě. Praha - Paříž v čase předsednictví Evropské unie* (editoři Jacques Rupnik, Jean-Marc Berthon, 2009). Problematikou frankofonie se zabývá francouzsky psaná publikace *La francophonie en Europe centrale et pour l'Europe centrale* (Marie Fenclová, Dagmar Kolářiková, 2011). Jedná se opět o sborník, jež pojednává například o frankofonii českého obyvatelstva, či o didaktice francouzštiny jakožto prostředku pro rozvoj frankofonie ve střední Evropě. Jelikož byla tato kniha vydaná v nedávné době, je v mnohém stále aktuální a například již zmíněná část o didaktice bude tedy aplikovatelná i v blízké budoucnosti. Pro získání informací o ostatních zřízeních jsem se musela uchýlit k osobnímu kontaktu s pracovníkem dané instituce, či k čerpání informací z internetu.

Co se týče internetových zdrojů, vycházím pouze z oficiálních webových stránek jednotlivých institucí - uveřejněné informace jsou zpravidla dostupné v českém i ve francouzském znění.

Nyní se zaměříme na strukturu práce. Jednotlivé instituce budou rozděleny nejen podle hierarchie, ale především podle svého zaměření na vzdělávání, vědu nebo obchod. V každé kapitole budou nejprve stručně nastíněny významné historické události, nebude chybět ani zmínka o osobnostech, které spojují své jméno s jejich aktivitami, či proměnou jejich podoby. U vybraných orgánů se dotknu rovněž vizí do budoucna. Úvodní kapitola bude věnována nejvýznamnější instituci zastupující Francii v České republice, tedy Velvyslanectví Francie v Praze. Ta bude následována institucemi zaměřenými na vzdělávání převážně českého obyvatelstva ve francouzském jazyce a šíření francouzské i frankofonní kultury na území naší země, následující kapitola se bude opět věnovat vzdělávací instituci, tentokrát však půjde o takovou, již navštěvují z velké části také obyvatelé z řad francouzské a širší frankofonní národnosti. Jak bylo již výše zmíněno, v dalších kapitolách se seznámíme s institucemi zaměřenými na vědu a ekonomii. Poslední kapitola bude věnována frankofonii a jejímu působení v České republice. Na závěr shrnu poznatky z předcházejících kapitol a pokusím se odpovědět na otázku, jak

významné je z hlediska francouzsko-českých vztahů šíření francouzštiny a francouzské kultury na území České republiky.

1. Velvyslanectví Francie v Praze

Francouzské velvyslanectví v čele s velvyslancem představuje nejvyšší diplomatický orgán zastupující Francouzskou republiku na území České republiky. O podobě vztahů mezi oběma zeměmi dnes rozhodují zejména více či méně odlišná stanoviska v otázkách zahraniční politiky. Pražské Velvyslanectví Francie čítá přibližně šedesát zaměstnanců a zanedlouho uplyne již sto let od okamžiku, kdy si zvolilo za své sídlo Buquouyský palác na Malé Straně. V současnosti je většina oddělení situována do prostor Buquouyského paláce na Velkopřevorském náměstí, pouze Ekonomické oddělení sídlí v Nosticově ulici.²

1.1 Historie francouzsko-českých vztahů

V rámci sledování styků mezi Francií a Českou republikou se zaměříme na čtyři klíčové události, které významně přispěly k jejich podobě. První těsnější vztah mezi zeměmi se zrodil ve čtrnáctém století a souvisel se jménem rodu Lucemburků. Jan Lucemburský, šlechtic vychovávaný na francouzském dvoře, byl roku 1311 korunován českým králem. První manželkou jeho syna Karla IV., mocného českého vladaře vychovaného rovněž na francouzském dvoře, se stala Blanka z Valois, čímž se ještě více upevnily vztahy mezi oběma zeměmi. Země Koruny české se za vlády tohoto panovníka nesly ve znamení zlaté doby, všeobecného rozkvětu i přílivu zahraničních učenců. Mezi vyznanými počiny Karla IV. nelze nezmínit založení pražské univerzity po vzoru pařížské Sorbonny, či výstavbu chrámu Sv. Víta.

V době husitských válek došlo k výraznému odcizení obou zemí. Příčinou bylo zejména šíření zpráv o „nesnášenlivosti českých kacířů“ ve Francii. Rostoucí německý vliv na našem území tento názor ještě více umocnil. Po bitvě na Bílé hoře (8. listopadu 1620) se české obyvatelstvo dostalo pod více než dvě stě let trvající nadvládu rakouských Habsburků. Francouzský konzulát byl v Praze otevřen na sklonku devatenáctého století, tedy v době, kdy byly české země stále součástí

² Velvyslanectví Francie v Praze: Prezentace historie [online]. 4. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.france.cz/Prezentace-historie>>.

Rakouska-Uherska. Francie totiž hledala mezi evropskými národy potenciální spojence pro případnou odvetu proti Německu.

Vrcholným obdobím francouzsko-českých styků se stalo období první světové války a později tzv. První republiky, tj. období vymezené lety 1918 a 1938. V průběhu první světové války se právě Paříž stala útočištěm československých exulantů, mezi které patřili kromě jiných budoucí představitelé Československa. A byla to opět Francouzská republika, kdo jako první uznal nezávislost Československa; k tomuto kroku došlo dokonce před oficiálním vyhlášením 28. října 1918. V červenci následujícího roku se město Praha odělo do barev francouzské trikolory, aby Francii vyjádřilo svůj vděk, a budoucí československý prezident Tomáš Garrigue Masaryk byl slavnostně přijat v Buquoyském paláci. Ke vzájemné důvěře došlo taktéž v případě československé a francouzské armády (francouzský generál Pellé sehrál zásadní úlohu při zrodu československé armády). Styky diplomatické byly brzy následovány utužením styků kulturních, zde nesmíme opomenout zmínit založení Francouzského institutu v Praze v roce 1920.

Období mezi lety 1948 a 1989 bylo doprovázeno četnými politickými zvraty, tuhé restriktce byly střídány pozvolným uvolňováním poměrů, mnoho obyvatel opustilo zemi. K obnovení francouzsko-českých vztahů dochází až na konci osmdesátých let. Hluboké změny započaly zahájením Gorbačovovy „perestrojky“. V souvislosti s touto událostí přijel do Československa v prosinci roku 1988 francouzský prezident François Mitterand. Během této návštěvy se sešel s tehdejšími prezidentem Husákem, jehož vybídl k provedení změn v zemi. François Mitterand se rovněž toužil setkat s představiteli československého disentu (mezi nimiž byl i Václav Havel), a proto je 9. prosince pozval na snídani do Buquoyského paláce. Jednalo se o první oficiální uznání českého disentu. Důsledkem Sametové revoluce dochází k návratu k vřelým francouzsko-českým stykům.

1. 2 Organizační struktura velvyslanectví

V úvodu této kapitoly jsme již uvedli lokalizaci prostor velvyslanectví v Praze. Nyní si jednotlivá pracoviště představíme podrobněji. Nejvyšším představitelem velvyslanectví je velvyslanec. Tato osobnost zastupuje francouzskou vládu u českých úřadů. Současný francouzský velvyslanec, pan Jean-Pierre

Asvazadourian vykonává tento úřad krátce (od října loňského roku), avšak pronesl již několik proslovů u příležitosti významného výročí či předávání cen.

Velvyslanec rovněž řídí diplomatickou kancelář, tvořenou kariéerními diplomaty. Diplomatická kancelář má více poslání: „*sledovat a analyzovat vnitropolitické a zahraničněpolitické události v České republice a informovat o nich francouzské úřady, přispívat k rozvoji dvoustranných styků mezi oběma zeměmi, zejména pak účasti na přípravě oficiálních návštěv, informovat o postojích Francie, vysvětlovat a podporovat je u českých úřadů.*“³ Aby tohoto cíle dosáhli, udržují zaměstnanci diplomatické kanceláře styky se všemi zástupci společnosti (politiky, novináři, úředníky atd.)

Další z odborů velvyslanectví představuje ekonomické oddělení. Tvoří jednu ze složek mezinárodní sítě Ministerstva hospodářství, financí a zaměstnanosti. V jeho čele stojí ekonomický rada, který je podřízen velvyslanci a zároveň působí jako jeho poradce pro oblast ekonomických záležitostí. Posláním ekonomického oddělení je informovat státní orgány o všech ekonomických, finančních a obchodních záležitostech, prosazovat a hájit v těchto sférách zájmy Francie v zahraničí. Služby ekonomického oddělení mohou využívat také ostatní ministerstva a úřady, které mají na starosti zabývat se otázkami ekonomiky. Mezi jinými můžeme jmenovat Ministerstvo ekologie, energetiky, udržitelného rozvoje a moře. Pražské ekonomické oddělení se zabývá například *sledováním českých postojů k tématům probíraným v Evropské unii či akcemi a iniciativami v České republice a ve Francii posilujícími bilaterální ekonomické vztahy.*⁴

Pro francouzské občany žijící na území České republiky je nezbytná existence konzulárního oddělení jakožto zástupce francouzské vlády u místní vlády. Úkolem konzulátu je obhajoba zájmů francouzských státních příslušníků, a to jednak těch, kteří v zemi žijí krátkodobě, jednak těch, kteří zde žijí trvale. Občané se na francouzský konzulát obracejí v případě, že potřebují nahlásit změny v matrice, ztrátu osobních dokladů nebo zapsat do volebního seznamu - v případě referenda či prezidentských voleb hlasují francouzští příslušníci na tomto místě.

³ Velvyslanectví Francie v Praze: Diplomatická kancelář [online]. 4. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.france.cz/Diplomaticka-kancelar>>.

⁴ Velvyslanectví Francie v Praze: Ekonomické oddělení [online]. 5. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.france.cz/Prezentace-ekonomickeho-oddeleni>>.

V budově Buquoyského paláce se dále nachází tiskové oddělení, oddělení pro decentralizovanou spolupráci a oddělení pro kulturu a spolupráci. Poslední z výše jmenovaných oddělení se na počátku roku 2012 sloučilo s Francouzským institutem v Praze. V témže roce došlo taktéž k uzavření vojenské mise při Francouzském velvyslanectví v Praze. Poslání přidělenec obrany převzala vojenská mise s regionálními kompetencemi při Velvyslanectví Francie ve Varšavě. Přidělenec obrany zastává více funkcí, mj. *informuje francouzské ministerstvo obrany o současné politicko-vojenské situaci v České republice.*⁵

2. Vzdělávací instituce

2. 1 Francouzský institut v Praze

Francouzský institut byl v Praze zřízen z podnětu Ernesta Denise roku 1918, jeho historie se tedy začala psát v témže roce, v němž došlo ke vzniku Československa. Vyjma krátkého období, kdy byla sídlem Francouzského institutu ulice Ostrovní, sídlí tato instituce již od roku 1930⁶ na stejné adrese - ve Štěpánské ulici v centru Prahy. Za mnoholeté působení prošel pražský Francouzský institut mnohými změnami, avšak dodnes patří mezi jeho cíle šířit na území naší země francouzský jazyk a francouzskou kulturu.

2. 1. 1 Kapitoly z historie Francouzského institutu

Předchůdkyní Francouzského institutu byla Aliance française. Jednalo se tehdy o první pobočku Aliance française ve střední a východní Evropě; její činnost v Praze byla vymezena lety 1886 a 1914. Podobně jako tomu bylo v ostatních zemích, bylo cílem této pobočky rozšířit znalosti francouzského jazyka, literatury, umění a vědy v českém národě. Hlavní náplň Alliance představovala kulturní činnost - každým rokem pořádala okolo deseti společenských večerů, jejichž součástí bylo divadelní představení či koncert.⁷ Činnost pražské Aliance française lze připodobnit k činnosti malého Francouzského institutu, ten pražský ovšem vznikl až po první světové válce.

⁵ Velvyslanectví Francie v Praze: Vojenská mise se představuje [online]. 5. června 2014. Dostupný z WWW: < <http://www.france.cz/Vojenska-mise-se-predstavuje>>.

⁶ BRAUNSTEIN, M., EHRET, H., GIRARD, M. a kol. *Z historie Francouzského institutu v Praze*. Praha, 1993, s. 33.

⁷ Tamtéž, s. 19.

V předcházející kapitole jsme pojednávali o dějinách francouzsko-českých vztahů za dob první světové války a po ní. Nepřekvapí nás tedy skutečnost, že právě na počátku dvacátého století došlo k vytvoření Ústavu pro slovanská studia v Paříži a Institutu Ernesta Denise v Praze. Na tomto místě věnujeme osobnosti E. Denise několik slov.

V sedmdesátých letech přijel třiačtyřicetiletý francouzský vlastenec do Prahy, aby nastoupil po Luisu Legerovi, prvním představiteli francouzsko-české vzájemnosti. Namísto z diplomatických důvodů ho Čechy přitahovaly především díky románu G. Sandové *Consuelo*, jehož děj se zde odehrává. Profesor dějepisu, jenž napsal například knihu *Čechy po Bílé hoře*, zemřel v lednu roku 1921. Město Praha vzdalo tomuto muži hold tím, že po něm bylo pojmenováno jedno ze dvou největších nádraží.⁸

Vraťme se však zpět k dějinám instituce. Již od podzimu 1920 působil Francouzský institut v Praze po vzoru ostatních institutů v cizině. V letech 1920 - 1925, kdy stál v jeho čele profesor André Tibal, byl institut zaměřen především na výuku literatury a dějin francouzské filozofie. Kromě běžných kurzů francouzštiny pro veřejnost bychom měli zmínit i kurzy francouzštiny pro ruské studenty žijící v meziválečném období v Praze a kurz češtiny pro Francouze. Zaměstnanci institutu pracovali ve stísněných poměrech, kromě materiálních potíží představovaly hlavní překážky *zdrženlivost univerzity vůči kurzům pořádaným institutem a chabé praktické znalosti francouzského jazyka a reálií, jež se vyžadovaly od romanistů.*⁹

31. 7. 1925 byl novým ředitelem institutu jmenován Louis Eisenmann, který kromě této funkce zastával rovněž post generálního tajemníka Ústavu pro slovanská studia a vedoucího katedry Ernesta Denise. Jeho zásluhou došlo k utužení kontaktů mezi institutem a Ústavem pro slovanská studia. Nový ředitel ovšem uskutečnil více změn - roku 1927 došlo k rozšíření řad pedagogického sboru a otevření kurzu pro československé překladatele, o tři roky později byla zřízena stálá technická a vědecká sekce, později rozšířená o sekci právníckou a ekonomickou, literární, historickou a filozofickou a tzv. normální (určena československým pedagogům). Téhož roku přesídlil Francouzský institut do dvou prostorných budov ve Školské

⁸ BRAUNSTEIN, M., EHRET, H., GIRARD, M. a kol. *Z historie Francouzského institutu v Praze*. Praha, 1993, s. 24 - 25.

⁹ Tamtéž, s. 31.

ulici. Úspěšné období završila roku 1935 návštěva předních francouzských umělců Andrého Bretona, Paula Eluarda a Alberta Camuse.¹⁰

Následující období nebylo pro Francouzský institut zdaleka tak příznivé jako předchozí. Roku 1937 zemřel Louis Eisenmann, následovaly mnichovské události v září 1938, okupace Československa, únor 1948. I přesto se však v těchto letech podařilo zachovat sídlo Institutu ve Štěpánské ulici, za války dokonce nedošlo k uzavření knihovny, a tak se zde mohli nadále scházet frankofilové. Ačkoliv francouzští představitelé vyvinuli značné úsilí, jeho výsledky příliš povzbudivé nebyly. V listopadu roku 1945 došlo k obnovení kurzů, avšak počet studentů navštěvujících tyto kurzy či přednášky poklesl. Vše poukazovalo na značnou míru úpadku. Při pohřbu prezidenta Edvarda Beneše (září 1948) procházeli manifestující také Štěpánskou ulicí a na tomto místě zvolali „*Vive la France*“. Napětí vyvrcholilo v roce 1950, 1. 5. 1951 dochází k uzavření Francouzského institutu.¹¹ K témuž dni museli Československo opustit zaměstnanci francouzské státní příslušnosti, kteří nebyli chráněni diplomatickou imunitou.¹²

V padesátých letech byla francouzská kulturní přítomnost v Československu omezena na minimum. Značný pokles lze zaznamenat například v oblasti překladů francouzských knih - zatímco ve třicátých letech bylo každoročně přeloženo zhruba sto padesát děl, v letech padesátých se počet překladů snížil o tři čtvrtiny. Literární díla Julese Vernea, jednoho z nejčtenějších francouzských autorů do roku 1948, byla v mnoha knihovnách stažena z oběhu a označena za škodlivé čtivo. Někteří autoři, kteří nebyli v rozporu s vládnoucí ideologií, byli přijatelní, ovšem v nové interpretaci. Tehdejší Francie totiž sloužila jako názorný příklad kapitalistického světa. V důsledku školských reforem (1948, 1953) nahradila ve školách francouzštinu ruštinu. S výukou francouzštiny se podle Svazu spisovatelů pokračovalo proto, aby lidé poznali krásu jazyka Aragonova či Balzakova (čili autorů režimem přijatelných).

Jistý zlom v zákazu kulturních výměn znamenal příjezd souboru *Théâtre national populaire* do Prahy na jaře roku 1954; o vstupenky do karlínského divadla byl velmi velký zájem. Roku 1957 následovala výstava francouzské tapiserie

¹⁰ BRAUNSTEIN, M., EHRET, H., GIRARD, M. a kol. *Z historie Francouzského institutu v Praze*. Praha, 1993, s. 162.

¹¹ Tamtéž, s. 31 - 33.

¹² Tamtéž, s. 33 - 35.

a promítání francouzských filmů. I přes jisté zlepšení kulturních vztahů úřady dále odmítaly otevřít Francouzský institut. Neuspěl ani kompromisní návrh Fedora Balla, vedoucího západoevropského odboru na Ministerstvu zahraničních věcí, jenž požadoval znovuootevření francouzské knihovny, v jejímž čele by stál jak francouzský, tak československý ředitel.¹³

K obnovení francouzské kulturní činnosti ve Štěpánské ulici došlo až v letech 1965-1971. Významný podíl na znovuzahájení aktivit měl kulturní rada Henri Ehret, jemuž se díky uvolňujícím se poměrům v zemi podařilo mj. otevřít v prostorách Štěpánské 35 Francouzskou knihovnu a čítárnu (1967). V budově vznikl rovněž zasedací, promítací a výstavní sál. Knihovnu vedli dva ředitelé - československý, jmenovaný ředitelem Státní knihovny, a francouzský, člen francouzské univerzitní mise. Čtenáře zajímaly především bohaté zásoby francouzských časopisů a revuí, tedy periodika vypovídající o Západě. Následující rok se nesl ve znamení „pražského jara“ a s ním spojeným utužením francouzsko-českých styků.¹⁴ S přicházejícím podzimem však nastala opět změna, neboť Gustáv Husák zahájil pod záminkou konsolidace čistku proti všem, kteří doufali v „pražské jaro“. Z univerzity byli následně propuštěni nejlepší učitelé, mezi nimi uvedeme významného romanistu a přítele Francouzské knihovny Václava Černého. Český ředitel Francouzské knihovny a jeho zástupkyně byli pravidelně vyslýcháni a museli dodržovat přísné instrukce. Po vpádu Sovětů musel Henri Ehret opustit Prahu a odejít ze zahraniční služby.¹⁵

Po nastolení normalizace dochází k opětovnému úpadku francouzsko-českých vztahů. Hlavní oporou disidenství se staly dvě nevládní organizace - francouzská skupina Společnosti Jana Husa (založena r. 1981 Jean-Pierrem Vernantem a Jacquesem Derridou) a švýcarská Nadace pro evropskou vzájemnou intelektuální pomoc (založena r. 1966). Štěpánská nadále pokračovala ve své činnosti, avšak nemohla přesáhnout přísně vymezený rámec výměn v umělecké oblasti. V první polovině osmdesátých let prošla budova rekonstrukcí, sídlila zde knihovna s čítárnou, kulturní oddělení, francouzská škola či jazykové kurzy centre-pilote; kromě nich se zde nacházelo i osm služebních bytů. Úřady uznávaly pouze

¹³ BRAUNSTEIN, M., EHRET, H., GIRARD, M. a kol. *Z historie Francouzského institutu v Praze*. Praha, 1993, s. 86.

¹⁴ Tamtéž, s. 95.

¹⁵ Tamtéž, s. 97 - 99.

některé z aktivit probíhajících v budově, jazykové kurzy a promítání filmů byly považovány za nelegální. Ve Štěpánské byly pořádány přednášky, dále se uskutečňovaly významné akce jako zájezd baletního souboru Rolanda Petita či výstava „Od Courbete k Cézannovi“. Kromě oficiálních akcí byly pořádány i akce poloúřední, jež byly prezentovány jakožto „spontánní“. Jednou z nich bylo předání insignií doktorátu *honoris causa* Univerzity v Toulouse Václavu Havlovi.¹⁶

V letech 1985-1988 byla v budově ve Štěpánské ulici pedagogická knihovna a několik tříd, v nichž probíhaly kurzy francouzštiny pro širokou veřejnost. Tato oddělení spadala pod jazykového atašé. Díky tomu, že byly tyto kurzy bezplatné, byly každý semestr záhy zaplněné. Každý rok do knihovny přibýlo dva tisíce titulů, čítárna představovala cenný zdroj informací pro badatele i pro veřejnost. Aktivity dosáhly svého vrcholu za oficiální návštěvy prezidenta Mitterranda v Praze. Při této příležitosti se francouzský prezident setkal s představiteli české disentu (Václavem Havlem, páterem Václavem Malým, Rudolfem Battěkem aj.).¹⁷

Pět let poté dne 9. 12. 1993, Francois Mitterand spolu s Václavem Havlem, v té již době prezidentem České republiky oslavili výročí slavné snídaně na Francouzském velvyslanectví a odpoledne navštívili Francouzský institut. Zde v přítomnosti osobností, jež se tehdy také zúčastnily historické snídaně, otevřeli nové prostory institutu.¹⁸

2. 1. 2 Současný program výuky

Dnes ve Francouzském institutu pracuje třicet lektorů, v osmdesáti procentech se jedná o rodilé mluvčí, kteří mají vzdělání i zkušenosti s výukou francouzštiny pro cizince. Pro kurzy je vyhrazeno třináct učeben s audio-vizuálním a multimediálním vybavením. Institut nabízí jednak kurzy určené pro širší veřejnost, jednak firemní francouzštinu, či francouzštinu pro státní správu. Kurzy rozličného rozsahu a intenzity probíhají po celý rok, je tedy na studentech, zda si zvolí trimestrální, semestrální či letní intenzivní kurz. Kromě těchto kurzů, které jsou uzpůsobeny podle všech jazykových úrovní, zde lze rovněž absolvovat

¹⁶ BRAUNSTEIN, M., EHRET, H., GIRARD, M. a kol. *Z historie Francouzského institutu v Praze*. Praha, 1993, s. 107.

¹⁷ Tamtéž, s. 108.

¹⁸ Tamtéž, s. 108 - 109.

některou z mezinárodních zkoušek (DELF DALF, TCF či zkoušky profesní francouzštiny (DFP)).¹⁹

Kurzy pro veřejnost

Kurzy francouzštiny určené pro širší veřejnost se dělí do několika podskupin, jedná se o obecnou francouzštinu, profesní francouzštinu, specializovanou francouzštinu, kurzy francouzské kultury, kurzy zaměřené na konverzaci a kurzy pro děti a mládež. Institut poskytuje také individuální výuku a kurz češtiny pro frankofonní uchazeče.

Kurzy obecné francouzštiny jsou rozděleny podle jazykových úrovní Společného evropského referenčního rámce (ERR), tedy od úrovně úplný začátečník (A1.1) po úroveň rodilého mluvčího (C1.2). Maximální počet účastníků semestrálního/trimestrálního kurzu je čtrnáct. Pro uchazeče, jimž vyhovuje studovat v početně menších skupinách (4-6 studentů), jsou určeny kurzy Francouzština express A1 v rozsahu šedesáti hodin a Francouzština express A2 v rozsahu devadesáti hodin.²⁰

Nyní se zaměříme na specializované kurzy francouzštiny. Jsou určeny uchazečům, kteří nejsou ve francouzštině začátečníky, a zpravidla se uskutečňují po dobu deseti týdnů v rozsahu 120 minut týdně. Podle svých potřeb či zájmů si může uchazeč zvolit mezi následujícími kurzy: Atelier tvůrčího psaní, Gramatika, Překlad, Psaná francouzština B2. Každý z těchto kurzů je zaměřen na osvojení nových dovedností i upevnění dosavadních znalostí. Specifikem překladatelského kurzu je skutečnost, že je výuka zajišťována dvěma lektory, z nichž se jeden specializuje na překlad z francouzštiny do češtiny a druhý z češtiny do francouzštiny.²¹

Na dílčí oblast jsou zaměřeny rovněž kurzy francouzské kultury. Uchazeči, jež zajímá především aktuální dění ve francouzské společnosti, mohou navštěvovat kurzy Současné Francie a Aktualit ve francouzštině. V kurzu věnovaném francouzským regionům se účastníci zabývají historií, tradicemi, pamětihodnostmi,

¹⁹ Francouzský institut v Praze: současný program výuky [online]. 8. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.ifp.cz/Presentation,275?lang=cs>>.

²⁰ FIP: obecná francouzština [online]. 8. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.ifp.cz/Kurzy-obecne-francouzstiny>>.

²¹ FIP: specializovaná francouzština [online]. 9. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.ifp.cz/Francais-specialise>>.

ale také gastronomickými speciality jednotlivých regionů. Kurz francouzské literatury studenty seznamuje s nejvýznamnějšími francouzskými literárními směry sedmnáctého až dvacátého století.²²

Francouzský institut pořádá i vícero kurzů pro děti a mládež. Lze vybírat z kurzu pro děti předškolního věku, pro děti od sedmi do deseti let a pro mládež od jedenácti do patnácti let. Lekce pro děti jsou orientované zejména na rozvoj mluvených i psaných komunikačních dovedností. Při výuce jsou proto používány speciálně vytvořené učebnice, dále písničky a hry. Lekce pro mládež rozvíjejí jazykové a komunikační dovednosti účastníků, kteří jsou především vedeni ke spontánní komunikaci na jejich věku blízká témata. Kromě výše uvedených kurzů Institut nabízí také kurz vyhrazený pro bilingvní frankofonní děti ve věku sedmi až deseti let. Děti navštěvující tento kurz se pohybují ve frankofonním prostředí, ale poněvadž docházejí do českých škol, potřebují zlepšit své čtení a písemný projev ve francouzském jazyce.

Češtinu určenou pro dospělé frankofonní uchazeče lze ve Francouzském institutu studovat v úrovních: začátečníci, falešní začátečníci a mírně pokročilí. Lektory jsou bilingvní mluvčí (francouzština/čeština), kteří mají zkušenosti s výukou bilingvních studentů.²³

Firemní francouzština

Možnosti vzdělávat své zaměstnance ve francouzštině mohou využít jak francouzské, tak české společnosti. Ovládnutí francouzského jazyka poskytuje pracovníkům francouzské společnosti možnost připravit se na kontakt s mateřskou společností, reálnou možnost profesního růstu a v neposlední řadě zvýší atraktivnost společnosti. Studium francouzštiny je ovšem výhodné i pro české společnosti, jelikož Francie zastává v České republice pozici šestého investora a téměř deset tisíc osob tvoří zaměstnance francouzských společností působících na českém trhu. Francouzský institut společností poskytuje poradenství a analýzu potřeb, přípravu vzdělávacího plánu na míru i mezinárodní certifikáty DELF DALF a DELF PRO.

²² Francouzský institut v Praze: kurzy francouzské kultury [online]. 9. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.ifp.cz/Culture-francaise>>.

²³ FIP: kurzy čj pro frankofonní uchazeče [online]. 10. června 2014. Dostupný z WWW: <http://www.ifp.cz/Tcheque-pour-francophones>.

Výuka probíhá metodou simulace reálných situací účastníků, důraz je kladen na ústní i písemnou komunikaci i na osvojení znalostí v oblasti kulturních zvyklostí a chování Francouzů. O pokrocích studenta je společnost pravidelně informována, po celou dobu výuky se totiž provádí hodnocení mluveného projevu, psaného projevu, porozumění psanému projevu a porozumění mluvenému projevu účastníků.²⁴

Francouzština pro státní správu

Kromě kurzů firemní francouzštiny nabízí Francouzský institut od roku 2004 také kurzy pro české úředníky. Kurzy byly vytvořeny v rámci víceletého programu pro výuku francouzštiny určenou institucím státní správy, na němž spolupracovaly české orgány s Velvyslanectvím Francie v Praze, Mezinárodní organizací Frankofonie, Společenstvím Valonsko-Brusel a Lucemburskem. Cílem tohoto programu je podporovat francouzský jazyk v těch evropských institucích, v nichž představuje francouzština jeden z pracovních jazyků (vedle angličtiny a němčiny). Na jaře roku 2006, kdy se Česká republika připravovala na předsednictví v Radě EU, bylo podepsáno „Memorandum o provádění víceletého programu výuky francouzštiny v české státní správě“ pro období 2006-2009. Od téhož roku využívají česká ministerstva jazykového vzdělávání a seminářů zaměřených na evropskou problematiku ve francouzském jazyce. Organizátorem podílejícím se na financování programu je Mezinárodní organizace Frankofonie, kurzy francouzštiny jsou vedeny lektory Francouzského institutu.²⁵

Zkoušky z francouzského jazyka

Na tomto místě věnujeme pozornost několika druhům mezinárodních diplomů a atestací, jichž je Francouzský institut v Praze oficiálním zkušebním centrem. Jedná se o diplomy a atestace, které uchazečům s přesností určí jejich jazykovou úroveň. Jak bylo již výše zmíněno, lze volit mezi zkouškami ze všeobecné, nebo profesně zaměřené francouzštiny.

²⁴ Francouzský institut v Praze: firemní francouzština [online]. 10. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.ifp.cz/Le-francais-pour-les-entreprises>>.

²⁵ FIP: francouzština pro státní správu [online]. 10. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.ifp.cz/Francouzstina-pro-statni-spravu>>.

Zkoušky ze všeobecné francouzštiny

Nejprve si představíme zkoušky ze všeobecné francouzštiny, mezi které patří DELF a DALF, TCF a TEF / TEFaQ. Zkoušky DELF (Diplôme d'Études en Langue Française) je možno absolvovat v jedné ze čtyř úrovní SERR (A1 - B2). Pro studenty druhého stupně základních škol a středních škol existuje rovněž varianta DELF Junior. Tato varianta odpovídá strukturou variantě pro dospělé, rozdílná jsou pouze témata, jež jsou mládeži přizpůsobena. Zkouška DALF (Diplôme Approfondi de la Langue Française) je určena pro pokročilé studenty francouzštiny s úrovní C1 až C2. Každá úroveň má tutéž strukturu: porozumění mluvenému projevu, porozumění psanému projevu, mluvený a písemný projev. Aby uspěl, musí kandidát celkem obdržet minimálně padesát bodů, ovšem ani z jedné části nesmí obdržet méně než pět bodů.

Test TCF (Test de Connaissances du Français) se od předchozích zkoušek liší tím, že osvědčení s výsledky obdrží všichni kandidáti, bez ohledu na počet získaných bodů. Struktura testu odpovídá přísné metodologii Mezinárodního centra pedagogických studií (CIEP), výsledky tedy s přesností ukáží, které ze šesti úrovní (A1 až C1) uchazeči dosahují. Osvědčení poskytuje každému z kandidátů individuální komentář - hodnocení probíhá buď na počátku (diagnostika úrovně), nebo v konečné fázi (potvrzení o zakončení studia).

Referenční pomůckou k pracovním i studijním příležitostem či k trvalému pobytu ve frankofonní zemi je test TEF (Test d'Évaluation de Français). TEF vyžadují také akademické instituce nefrankofonních zemí a centra jazykového vzdělávání nabízející kurzy francouzštiny pro cizince. Test může být i pomůckou společností v přijímání či povyšování pracovníků. Pokud je uchazeč žadatelem o imigraci do Quebecu, může využít varianty TEFaQ, již uznává Ministerstvo imigrace Quebecu (MICC).²⁶

Zkoušky z profesní francouzštiny

Kromě zmiňované varianty DELF Junior existuje také varianta DELF Pro. Představuje profesionální variantu pro uchazeče, jejichž cílem je začlenit se do frankofonního pracovního prostředí. Kromě pracujících ovšem mohou zkoušku vykonat i studenti. Podobně jako u verze Junior se profesionální verze rozčleňuje do

²⁶ Francouzský institut v Praze: TEF, TEFaQ [online]. 11. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.ifp.cz/TEF>>.

čtyř jazykových úrovní SERR (A1 - B2). Zkouška hodnotí komunikační dovednosti pro běžné profesní situace, avšak není zapotřebí specifických znalostí. Pracovnímu prostředí jsou rovněž přizpůsobena témata zkoušek.²⁷

Dále je možné obdržet Profesní diplom z administrativní francouzštiny (úroveň B1), Profesní diplom z francouzštiny cestovního ruchu a hotelnictví (úroveň B1), Profesní diplom z obchodní francouzštiny (úroveň B2), Profesní diplom z právnické francouzštiny (úroveň B2) a Profesní diplom z lékařské francouzštiny (úroveň B2). Například profesní diplom z administrativní francouzštiny hodnotí jazykové schopnosti, které se vážou k odborným dovednostem jako je příprava jednání, seřazení dokumentace či tvorba agendy. Profesní diplom z lékařské francouzštiny neposuzuje znalost oboru, ověřuje zda kandidát ovládá jazyk v oblasti lékařství a zda zná lékařské pojmy v oboru běžně užívané.²⁸

2. 2 Les Alliances françaises

V předešlé podkapitole, věnované Francouzskému institutu, jsme se dozvěděli, že předchůdcem instituce byla Alliance française. Ta ztělesňovala nejen sdružení přátel Francie, ale i českou vlasteneckou společnost, jíž se s omezenými prostředky podařilo položit základy pro aktivity francouzského kulturního střediska.²⁹ Od roku 1886 vznikala na území Československa síť poboček francouzských aliancí; v roce 1938 jich aktivně fungovalo celkem sedmdesát sedm. Po invazi nacistických vojsk do Československa byly postupně uzavřeny a i přes poválečnou snahu o jejich obnovení v padesátých letech zcela zanikly. K jejich znovuzrození dochází až následkem Sametové revoluce.

V současnosti se na území České republiky vyskytuje šest Francouzských aliancí. Sídlí v Brně, v Českých Budějovicích, v Liberci, v Pardubicích, v Plzni a v Ostravě. Soudobá Francouzská aliance představuje *nepolitické sdružení spravované v souladu s platnou legislativou dané země, řízené správní radou a*

²⁷ Francouzský institut v Praze: Delf Pro [online]. 11. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.ifp.cz/DELF-option-professionnelle-DELF>>.

²⁸ FIP: Diplom z profesní francouzštiny [online]. 11. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.ifp.cz/Diplomy-z-profesni-francouzstiny>>.

²⁹ BRAUNSTEIN, M., EHRET, H., GIRARD, M. a kol. *Z historie Francouzského institutu v Praze*. Praha, 1993, s. 13.

vedené ředitelem, který hierarchicky podléhá předsedovi správní rady.³⁰ Francouzské aliance se připojují jak k činnosti Francouzského institutu v Praze, tak k aktivitám Oddělení pro kulturu a spolupráci Velvyslanectví Francie v Praze.

2. 2. 1 Program výuky

Les Alliances françaises nabízejí kurzy francouzského jazyka, které jsou přizpůsobené jednotlivým kategoriím uchazečů - lze tedy vybírat mezi kurzy pro děti, pro středoškolskou mládež, pro vysokoškolské studenty, pro dospělé či pro důchodce. Zároveň se jedná o zkušební centra, v nichž probíhají zkoušky DELF a DALF. Pro snazší získání certifikátů je rovněž možné navštěvovat některý z přípravných kurzů. Výuka francouzštiny jakožto cizího jazyka je zajišťována specializovanými pedagogickými týmy užívajícími moderní výukové materiály. Od léta 2009 je dynamičnost hodin zesílena díky Bílým interaktivním tabulím (Tableau Blanc Interactif, zkr. TBI). Součástí jednotlivých poboček je také mediatéka, která nabízí učebnice pro studium francouzštiny, francouzskou literaturu, CD, DVD i tzv. Knihovničku pro začátečníky (Bibliothèque de l'apprenant). Nově je možné též využít služby Bibliomédias a půjčovat si hudbu, dokumentární filmy i audio knihy v elektronické podobě.

Ve spolupráci s France Horizons nabízejí Les Alliances françaises rovněž intenzivní jazykové kurzy ve Francii. Kurzy se uskutečňují v rozsahu jednoho či dvou týdnů a uchazeč může volit mezi pobytem v Nice, v Paříži a fotografickým kurzem. Specifikem těchto pobytů je užívání francouzštiny v běžných situacích jako je návštěva památek či stolování s profesory. Podmínkou účasti je minimální jazyková úroveň A2 a věk nad osmnáct let.³¹

2. 2. 2 Kulturní program

V neposlední řadě se Les Alliances françaises podílejí na organizaci rozličných kulturních akcí. Ve spolupráci s místními samosprávami, kulturními institucemi a místními podniky se odehrává široká škála událostí, ať už se jedná o koncerty, výstavy, divadelní a taneční představení, přednášky, filmové kluby aj.

³⁰ Alliance française: současná podoba Alliance française [online]. 13. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.alliancefrancaise.cz/-Co-je-Francouzska-aliance-.html>>.

³¹ AF: program výuky [online]. 13. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.alliancefrancaise.cz/Partnerske-Nabidky-France-Horizons.html>>.

Tyto akce nejsou obvykle určeny jen pro studenty Francouzských aliancí, nýbrž pro širší veřejnost. Odehrávají se během celého kalendářního roku, avšak nejdůležitější z nich se obvykle odehrávají v březnu a říjnu. Jedná se např. o Francouzské dny v Liberci, Francouzské dny ve Francouzské alianci Jižní Čechy či Francouzský podzim v Ostravě. Kromě těchto aktivit poskytují Les Alliances françaises poznávací zájezdy do Francie. V letošním roce kupříkladu zorganizovala Alliance française v Ostravě osmidenní cestu do Normandie s návštěvou Paříže.³²

2. 3 Francouzsko-české kluby

Sít' francouzských aliancí doplňují aktivity francouzsko-českých klubů, jichž je na území České republiky celkem sedm : nacházejí se v Hradci Králové, Kladně, Kroměříži, Lounech, Příbrami a ve Zlíně. Posláním jednotlivých klubů je podporovat a rozšiřovat francouzštinu a francouzskou kulturu prostřednictvím společenských akcí a upevňovat francouzsko-české vztahy na lokální úrovni.³³ Podobně jako francouzské aliance zajišťují francouzsko-české kluby výuku francouzského jazyka pro všechny věkové kategorie, a to jak českými, tak francouzskými lektory. Ve zlínském klubu mohou případní zájemci dokonce složit jazykovou zkoušku DELF a DALF.³⁴ Kluby dále pořádají přednášky a semináře, poskytují informace o francouzských regionech, některé se účastní Dnů Frankofonie (např. Zlín), jiné Francouzsko-českých dnů (např. Kladno).

2. 4 Campus France

Doposud jsme se věnovali institucím zaměřeným na výuku francouzského jazyka a šíření francouzské kultury v České republice. Nyní se budeme zabývat institucí Campus France, *Francouzskou národní agenturou pro propagaci francouzského vysokoškolského vzdělávání v zahraničí*³⁵, jež představuje vstupní bránu pro vysokoškolská studia ve Francii. Její snahou je úspěšně začlenit české studenty do francouzského systému vysokoškolského studia a rozvíjet francouzsko-

³² Alliance française: kulturní program [online]. 13. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.alliancefrancaise.cz/-Co-je-Francouzska-aliance-.html>>.

³³ Francouzsko-české kluby: základní informace [online]. 14. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.alliancefrancaise.cz/ostrava/-Francie-v-Ceske-republice-.html>>.

³⁴ FČK: klub Zlín [online]. 15. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://cftzlin.cz/>>.

³⁵ Campus France: definice instituce [online]. 17. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.republiquetcheque.campusfrance.org/cs/node/15570>>.

-české studentské výměny. V České republice má Campus France zastoupení v Praze a Brně - pražskou pobočku nalezneme v přízemí budovy Francouzského institutu ve Štěpánské 35, brněnská sídlí v budově tamní Francouzské aliance. S činností instituce se může veřejnost seznámit buď prostřednictvím osobních pohovorů, nebo rozličných veletrhů věnovaným vysokoškolskému studiu a prezentací na univerzitách a gymnáziích. Pro získání základních informací se lze rovněž obrátit na internetové stránky agentury.

Campus France studenty provází při přípravě jejich studijního projektu ve Francii. V rámci osobních pohovorů získají zájemci o studium nejen informace o francouzském vysokoškolském systému, ale mohou si zde též nechat analyzovat jejich studijní projekt. Následně budou moci využít pomoci s vypracováním kandidatury či s vyhledáním vhodného studijního programu. Každý zájemce má na výběr mezi krátkým, dlouhým a specializačním studijním programem.

Krátké studijní programy

Krátké studijní programy (v rozsahu dvou až tří let) obvykle poskytují víceoborové ústavy, které spadají pod univerzity, nebo odborné školy. Jelikož jsou tyto programy zaměřené na oblasti obchodu, služeb a průmyslu, zahrnuje vždy studijní plán stáže v podnicích. Mimo jiné studijní programy bychom měli zmínit tzv. sekce Technicien supérieur, které umožňují získat Brevet de Technicien Supérieur (BTS). Jedná se o typ vysvědčení, díky němuž může student přímo vstoupit do profesního života.

Dlouhé studijní programy

Tyto studijní programy jsou zajišťovány francouzskými univerzitami či tzv. Grandes Ecoles. Univerzitní studium je rozděleno na tři stupně: Licence (odpovídá bakalářskému studiu), Master (magisterské studium) a Doctorat (doktorát).³⁶

Co se týče magisterského studia, nabízejí se dvě možné cesty - „výzkumné“ *magisterské studium*, které vede k získání doktorátu, či „profesionální“ *magisterské studium*, jenž předchází vstupu do profesního života. Na základě svých předchozích

³⁶ Campus France: dlouhé studijní programy [online]. 17. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.republiquetcheque.campusfrance.org/cs/node/15570>>.

vysokoškolských studií se mohou zahraniční studenti věnovat studiu konkrétní specializace.

Studijní programy na Grandes Ecoles a jiných specializovaných školách trvají pět let; součástí studia jsou dvouleté přípravné ročníky, neboli classes préparatoires. Během nich se student může připravovat až k několika přísným výběrovým řízením. Podobně jako je tomu v případě univerzit, získává absolvent některé z Grandes Ecoles titul Master (magistr).³⁷

Mimo pomoc s výběrem studijního programu poskytuje Campus France také rady v oblasti praktického života ve Francii a financování studií. Prostřednictvím internetových stránek agentury se zájemce dozví o možnostech bydlení ve Francii (např. z kolika typů ubytování lze vybírat, jaká je průměrná výše nájemného či měsíčních příspěvků na bydlení), dále o pracovních příležitostech během studií, o zdravotnické péči a stravování ve Francii.

3. Francouzské lyceum v Praze (FLP)

V této kapitole se seznámíme s činností specifického vzdělávacího zařízení, Francouzského lycea v Praze, jenž poskytuje výuku ve francouzském jazyce jak pro české, tak i pro francouzské a frankofonní žáky a studenty. V současné době se Francouzská lycea vyskytují ve sto třiceti zemích světa a jejich zřizovatelem je Agentura pro francouzské školství v zahraničí. Ačkoliv se jedná o lycea francouzská, přibližně polovinu studujících tvoří státní příslušníci jiných zemí.

Francouzské lyceum v Praze navštěvují žáci čtyřiceti národností, to znamená, že jednotlivci mnohdy přicházejí z různých kulturních prostředí a s tím úzce souvisejícími rozdílnými zkušenostmi. Rodiče těchto žáků však spojuje snaha zajistit svému dítěti vzdělání vycházející z tradic francouzského školství. Toto vzdělání se vyznačuje především otevřeností vůči světu kolem nás, výchovou ke zodpovědnosti a samostatnosti.³⁸

³⁷ Campus France: dlouhé studijní programy [online]. 17. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.republiquetcheque.campusfrance.org/cs/node/15570>>.

³⁸ Francouzské lyceum v Praze: představení instituce [online]. 18. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.lfp.cz/spip.php?rubrique2>>.

Vzhledem k tomu, že jsou rodiče žáků tohoto vzdělávacího zařízení povinni hradit školné, předchází přijetí uchazečů několik kroků. Zaprvé je nutno provést předběžný zápis dítěte buď prostřednictvím internetových stránek FLP (tzn. „online“), nebo kontaktováním sekretariátu školy. Pokud si rodič domluví osobní návštěvu školy, musí s sebou přinést kromě vyplněné přihlášky rovněž seznam potřebných dokladů. V případě, že rodič nemá ve škole schůzku domluvenou, zašle požadovanou dokumentaci poštou. Následně je vyzván k uhrazení zápisného (pro školní rok 2014/2015 se jedná o částku 18 000 Kč). Poté, co rodič splní výše uvedené instrukce, bude škola moci potvrdit registraci dítěte. Od zápisného jsou osvobozeni pouze žáci bilingvní sekce. O výši školného poté rozhoduje kromě studijního ročníku také to, zda jsou žáci příslušníky Evropské unie, či nikoliv. Příslušníci Evropské unie hradí zpravidla nižší školné. Pokud není školné na konci školního roku plně uhrazeno, nemůže žák nadále pokračovat ve studiu.

3. 1 Vzdělávací programy FLP

Francouzské lyceum v Praze se nespécializuje pouze na výuku korespondující se středoškolským studiem, nabízí též možnost docházení do mateřské školy a možnost studia na elementární škole (odpovídajícího první až čtvrté třídě českých ZŠ) a collège (odpovídajícího páté až deváté třídě českých ZŠ). Popíšme si tedy jednotlivé stupně, které tato instituce zastřešuje, podrobněji.

Mateřská škola

V září roku 2011 byla otevřením nejmenšího a prostředního oddělení (tzv. Petite section (PS) a Moyenne section (MS)) mateřské školy zahájena vícejazyčná výuka pro nejmladší návštěvníky Francouzského lycea. Následující školní rok bylo otevřeno předškolní oddělení (tzv. Grande section (GS)). Výuka probíhá střídavě ve francouzském a anglickém jazyce, několik hodin je rovněž věnováno výuce českého jazyka. Dle francouzských programů je v těchto bilingvních třídách vedena polovina hodin ve francouzštině a polovina v angličtině; výuku zajišťuje francouzský a anglofonní vyučující. Výuka je organizována do

dvoutýdenního cyklu, v němž žáci tráví vždy jeden den s francouzským a následující den s anglickým vyučováním.³⁹

Díky tomuto systému se situace žáka podobá té, kterou zažívá dítě vychovávané v bilingvní rodině. Střídání jazyků v pečlivě organizovaném prostředí v dítěti podněcuje zvědavost, přizpůsobivost a kulturní otevřenost. Jednotlivým tématickým okruhům francouzských programů je dán prostor v obou jazycích, shodné jsou též didaktické pomůcky.

Výuka probíhá v nově zbudovaných prostorách zahrnujících kromě prostorných tříd a ložnice pro odpolední spánek i venkovní prostor upravený s ohledem na věk návštěvníků, který jim je k dispozici během přestávek.

Elementární škola

Bylo již řečeno, že elementární škola představuje obdobu prvního stupně českých škol, a tudíž je také určena pro žáky ve věku šesti až jedenácti let. Školní docházka je dále rozdělena do dvou cyklů (*Základy vzdělání a pokračovací cyklus*).⁴⁰ Každý žák by měl mít v okamžiku, kdy uzavírá jednotlivé cykly, osvojeny určité znalosti a dovednosti.

K cyklu Základů vzdělání, jenž byl započat již v předškolním oddělení mateřské školy, se váže první a druhý ročník elementární školy (tzv. Cours préparatoire (CP) a Cours élémentaire 1 (CE1)). V jeho průběhu si žáci osvojují znalost mluvené řeči i základní dovednosti jako je čtení, psaní a počítání. Mezi školními předměty vyučovanými v prvních dvou ročnících elementární školy figuruje mj. umělecká tvorba a dějiny umění či seznámení s okolním světem, tedy předměty, se kterými se obvykle na prvním stupni českých škol nesetkáváme. V prvním ročníku probíhá výuka v rozsahu čtyřiaadvaceti hodin týdně, ve druhém ročníku je navíc jedna hodina cizího jazyka (AJ/NJ).

Následující tři ročníky nesou název Cours élémentaire 2 (CE2), Cours Moyen 1 (CM1) a Cours Moyen 2 (CM2) a jsou součástí tzv. pokračovacího cyklu. V těchto ročnících dochází k dalšímu rozvoji elementárních znalostí obdržených v předcházejícím cyklu. Ovládnutí francouzského jazyka a řeči a občanská výchova

³⁹ Francouzské lyceum v Praze: mateřská škola [online]. 18. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.lfp.cz/spip.php?rubrique2>>.

⁴⁰ FLP: elementární škola [online]. 18. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.lfp.cz/spip.php?rubrique200>>.

reprezentují dva všeobecně zaměřené okruhy, díky nimž by se žáci měli stát kultivovanými a vyváženými osobnostmi. Podobně jako ve druhém ročníku probíhá v tomto cyklu výuka v rozsahu pětadvaceti hodin za týden.⁴¹ Ke stávajícím vyučovacím předmětům se pojí dějepis a zeměpis, experimentální vědy a technologická výchova a běžné informační a komunikační techniky. Žáci, jejichž mateřským jazykem je čeština, mají třikrát do týdne hodiny českého jazyka. Pro ostatní žáky jsou od prvního ročníku určeny hodiny českého jazyka pro cizince.

Na elementární škole jsou žáci hodnoceni průběžně, to znamená, že rodiče mohou být kdykoliv obeznámeni se situací jejich dítěte. Na konci každého trimestru jsou rodičům předávány hodnotící dokumenty (brožury), v nichž mohou sledovat, jaký pokrok dítě učinilo a jaké dosáhlo úrovně. Na konci druhého ročníku a v lednu v pátém ročníku navíc všichni žáci podstupují celostátní srovnávací testy, o jejichž výsledky rodiče vyrozumí buď třídní učitel, nebo ředitel školy. Důsledkem spolupráce Francouzského lycea s Cambridge University mohou žáci ke konci závěrečného cyklu absolvovat zkoušku z anglického jazyka.

FLP se vyznačuje snahou o integraci nefrankofonních žáků na všech stupních základní školy. To v praxi znamená, že kromě běžného vyučování pod vedením třídního učitele o nefrankofonní žáky pečuje pedagožka, jejíž specializací je francouzština jakožto vyučovací jazyk. S pomocí pedagožky se žáci učí ovládnout základy francouzštiny do té míry, aby byli schopni brzy komunikovat a začlenit se co nejdříve do výuky ve třídě. Některým dětem je v odůvodněných případech věnována individuální péče (tj. Individuální projekt pro zlepšení prospěchu).

Collège

Na výuku elementární školy plynule navazuje výuka na collège. Je členěna do čtyř ročníků, které odpovídají šestému až devátému ročníku druhého stupně českých základních škol (tzv. Sixième (6ème), Cinquième (5ème), Quatrième (4ème) a Troisième (3ème)) a určena pro žáky ve věku jedenácti až patnácti let. Obdržením vysvědčení (tzv. Diplôme national du brevet (DNB)) na konci posledního ročníku žáci úspěšně zakončí své studium na collège. Žáci jsou hodnoceni slovně, a to výrazem *très bien*, pokud dosáhli více než šestnácti bodů z dvaceti, výrazem *assez*

⁴¹ Francouzské lyceum v Praze: elementární škola [online]. 18. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.lfp.cz/spip.php?rubrique200>>.

bien, pokud se jejich výkon pohyboval v rozmezí čtrnácti až šestnácti bodů, nebo výrazem *bien* (dvanáct až čtrnáct bodů). Ti, kteří dosáhli bodů méně, jsou řazeni mezi neuspěšní. Ke zvýšení šance uspět napomáhají dva typově stejné závěrečné testy, jež žáci posledního ročníku absolvují v průběhu školního roku.⁴²

Lyceum

Lyceum představuje třetí a zároveň nejvyšší stupeň vzdělání, které Francouzské lyceum v Praze uchazečům nabízí. Na rozdíl od českých středních škol je studium na francouzském lyceu tříleté, studenti tedy zpravidla školu absolvují ve věku osmnácti let. Jednotlivé ročníky jsou pojmenovány Seconde (2de), Première (1ère) a Terminale (Ter). Kromě Studium je završeno maturitou (fr. baccalauréat).

Vzhledem k tomu, k jaké sekci studenti náleží (zda k tzv. section littéraire (L), économique et sociale (ES), či scientifique (S)), vybírají v jednotlivých ročnících z nabídky povinných a nepovinných předmětů. V ročníku Seconde náleží mezi povinné předměty druhý jazyk (AJ, NJ, ŠJ), Ekonomické a sociální vědy a Latina, mezi nepovinné předměty Historie umění, Latina a Čeština. V ročníku Première si studenti, kteří náleží k sekcím L a ES, povinně vybírají druhý jazyk. Z nepovinných předmětů si všechny tři sekce volí buď předmět Historie umění, nebo Češtinu. Konečně v posledním ročníku specializace vrholí, pro každou sekci jsou tudíž vymezeny s ní úzce související předměty : v rámci povinných předmětů přijímá sekce L doplněk k anglickému jazyku, sekce ES předmět Ekonomické a sociální vědy nebo doplněk k anglickému jazyku, sekce S Matematiku či Fyziku-Chemii. Nepovinné předměty jsou společné všem sekcím (student volí maximálně dva); jedná se o Historii umění, Češtinu, TPE (zkr. fr. les travaux personnels encadrés)⁴³ a Latinu.

3. 2 Bilingvní sekce (Cursus bilingvní)

Představuje jistý doplněk ke standardnímu uspořádání francouzského systému výuky. Jedná se o dvouletý vzdělávací cyklus (Cl Bilingue a 6ème Bilingue), jenž je přednostně určen dětem pocházejících z českých rodin. Tyto děti

⁴² Francouzské lyceum v Praze: collège [online]. 18. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.lfp.cz/spip.php?rubrique2>>.

⁴³ TPE: základní vymezení zkratky [online]. 18. června 2014. Dostupný z WWW: [online], <<http://eduscol.education.fr/cid47789/themes-nationaux-des-tpe.html>>.

francouzštinu neovládají, ale mají chuť a vůli se ji naučit. Cílem FLP je, aby došlo k osvojení jazyka na úrovni vyučovacího jazyka a aby děti dokázaly přestoupit do francouzského vzdělávacího systému.

Svou bilingvní sekci otevřelo Francouzské lyceum v Praze v září 2000 ve snaze poskytnout možnost studia většímu množství českých žáků. Výuka v bilingvní sekci pokrývá pátý a šestý ročník české základní školy; v pátém ročníku žáci studují francouzštinu v rozsahu deseti hodin týdně, v šestém ročníku v rozsahu osmi hodin za týden). Ačkoliv tato sekce žáky připravuje na přestup do odlišného vzdělávacího systému, nepředstavuje izolaci od jejich mateřského jazyka a národní kultury. V sedmém ročníku (5ème v rámci Collège) jsou již žáci začleněni do francouzských tříd.⁴⁴

4. Kulturní instituce

4.1 CEFRES

V této kapitole se seznámíme s činností Francouzského ústavu pro výzkum ve společenských vědách (Centre français de recherche en sciences sociales - CEFRES)⁴⁵. Ústav je spravován *ředitelstvím Univerzitní vědecké a výzkumné spolupráce francouzského Ministerstva zahraničních věcí a evropských záležitostí* a představuje jeden ze sítě francouzských vědeckých ústavů v zahraničí.

Ústav CEFRES byl v Praze založen v roce 1991, roku 2007 se stal servisní a výzkumnou jednotkou tzv. Centre national de la recherche scientifique (CNRS). Jeho misí je zejména rozvíjet vědecké sítě na území České republiky i ve střední Evropě a zprostředkovávat kontakty v oblasti společenských a humanitních věd. Sídlo instituce nalezneme podobně jako sídlo Francouzského institutu v Praze ve Štěpánské ulici. Funkci ředitele zastává od září roku 2012 pan Philippe Rusin, vědecký a pedagogický pracovník v oblasti ekonomických věd na Université de Paris-VIII Vincennes Saint-Denis. Spolu s ředitelem ústavu vytváří vědecký tým též koordinátorka projektů a vedoucí knihovny.

⁴⁴ Francouzské lyceum v Praze: bilingvní sekce [online]. 18. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.lfp.cz/spip.php?rubrique2>>.

⁴⁵ CEFRES: stručná charakteristika Francouzského ústavu pro výzkum ve společenských vědách [online]. 20. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.cefres.cz/Vitejte-na-strankach-CEFRES>>.

Činnost ústavu CEFRES je zaměřena především na organizování konferencí, kulatých stolů (např. na téma *Přímá volba prezidenta: jaké důsledky?*)⁴⁶ a seminářů (Historický seminář, Společenskovední seminář aj.), během nichž mají čeští, francouzští a další evropští vědci možnost představit své výzkumné práce a diskutovat o nich. Tyto akce se uskutečňují v budově ústavu či v prostorách partnerských institucí. Pro všechny účastníky jsou k dispozici vlastní tlumočnické kabiny a tlumočnické služby, jež jim umožňují na akcích vystoupit. Výzkumné práce svých badatelů CEFRES pravidelně zveřejňuje.

CEFRES je určen frankofonním badatelům, jejichž práce se zaměřují na Českou republikou, střední Evropou či členské státy Evropské unie. Návštěvníci mají k dispozici několika počítači vybavené místnosti s možností připojení k internetové síti a knihovnu, jež obsahuje téměř šest tisíc výtisků.⁴⁷ Čtenáři si mohou vypůjčit většinu děl a periodik, výjimku tvoří recenzované práce a poslední čísla časopisů, které jsou k dispozici pouze v prezenční formě. Jednotlivé svazky jsou řazeny podle oborů (antropologie, filozofie, historie, politologie a sociologie) a veškeré tituly jsou čtenářům dostupné. V knihovně se nachází rovněž rozsáhlý archiv odborných časopisů (přibližně sto titulů). Jednotlivé články (více než patnáct tisíc) z těchto časopisů jsou zaznamenávány do katalogu knihovny. Na základě postupné digitalizace odborných periodik knihovna v papírové formě odebírá pouze periodika, jež nejsou k dispozici v jedné z elektronických databází. Mezi volně přístupné databáze článků se řadí CAIRN - největší databáze vědeckých společenskovedních článků v plném znění, PERSEE - databáze článků z oblasti společenských věd a humanitních studií a REVUES.ORG - platforma elektronických periodik zaměřených na společenskovední a humanitní obory.

Vědecká rada

Vědecká rada ústavu CEFRES má v současné době čtyři členy a schází se jednou do roka, zpravidla v dubnu. Jejím posláním je *diskutovat o vědecké politice*

⁴⁶ CEFRES: posláni ústavu [online], 20. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.cefres.cz/Poslani>>.

⁴⁷ CEFRES: knihovna ústavu [online], 20. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.cefres.cz/Prezentace>>.

ústavu, již předkládá jeho ředitel a schvalovat ji, navrhopat nového ředitele a posuzovat a vybírat předložené žádosti o stipendia pro doktorandy.⁴⁸

Stipendia

Představme si tedy problematiku stipendií blíže. Ústav CEFRES poskytuje více druhů stipendií: stipendium určené studentům doktorského studia společenských věd, stipendium pro mladé frankofonní badatele nebo stipendium KB⁴⁹/ CEFRES. Prvně zmíněné stipendium se vztahuje na mladé badatele ze zemí Evropské unie, kteří jsou zapsáni do doktorského studia oborů antropologie, demografie, mezinárodní vztahy, právo atd. a již se ve svých pracích zabývají tematikou spojenou s Českou republikou.

K dalším stipendijním programům patří např. program *Hermès*, program *Lavoisier* (pod záštitou francouzského Ministerstva zahraničních věcí) či stipendia francouzské vlády. Pro letošní rok vypsalo CNRS výběrové řízení na udělení stipendia za účelem realizace výzkumného projektu na půdě ústavu, a to v délce tři až devíti měsíců. Tento příspěvek se vztahuje na badatele, kteří patří mezi členy některého z výzkumných pracovišť CNRS.⁵⁰

5. Ekonomické instituce

Jak bylo zmíněno již v podkapitole věnované Francouzskému institutu v Praze (konkrétně v části zabývající se výukou firemní francouzštiny), zastupuje Francii pozici šestého investora v České republice. Francie zastává stabilní místo ve vnějších hospodářských vztazích České republiky, působí zde přibližně pět set francouzských společností zaměstnávajících přibližně sto tisíc osob. Francie představuje čtvrtého nejvýznamnějšího zákazníka ČR a zároveň devátého největšího dodavatele. Nejčastěji exportovaným artiklem je mechanické, elektrické a elektronické vybavení (27,5%), které je ovšem zároveň významným dovozním artiklem (40,9%). V současnosti probíhá aktivní spolupráce za účelem pozici Francie v České republice posílit.

⁴⁸ CEFRES: vědecká rada [online], 20. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.cefres.cz/Vitejte-na-strankach-CEFRES>>.

⁴⁹ CEFRES: přehled typů stipendií poskytovaných ústavem [online], 20. června 2014. Dostupný z WWW: <<http://www.cefres.cz/Vyberove-rizeni>>.

⁵⁰ Ekonomické instituce: česko-francouzské obchodní vztahy [online] 21. června 2014 Dostupný z WWW: <http://www.france.cz/Cesko-francouzske-obchodni-vztahy,4068>>.

Připomeňme si ve stručnosti činnost Ekonomického oddělení v Praze. Ekonomické oddělení mj. provádí makroekonomické a finanční analýzy situace v České republice, sleduje české postoje k ekonomickým tématům Evropské unie, vede dialog s českými orgány v oblasti ekonomiky a tlumočí francouzské postoje, podporuje francouzské podnikatelské komunity na území České republiky.⁵¹

5. 1 Francouzsko-česká obchodní komora (FČOK)

První ekonomickou institucí, jíž budeme věnovat pozornost je Francouzsko-česká obchodní komora (Chambre de commerce franco-tchèque). Tato instituce byla založena v březnu roku 1996 a záhy získala podporu francouzských společností působících v České republice. V současné době sdružuje dvě stě šedesát sedm členů, kromě některých asociací a individuálních členů ji z 57% tvoří francouzské firmy, z 32% české firmy a z 11% firmy s mezinárodní účastí. Ze členských společností můžeme jmenovat například tyto: CITROËN ČESKÁ REPUBLIKA s.r.o. (dovoz a prodej automobilů a náhradních dílů značky Citroën v ČR), Andros CZ a SK (výroba a prodej mléčných výrobků), ARVAL CZ s.r.o. (poskytovatel operativního leasingu a správy vozového parku), EUROSERUM s.r.o. (světový leader v produkci sušené syrovátky určené pro dětskou a dietetickou výživu).

Francouzsko-česká obchodní komora je členem Unie francouzských obchodních a průmyslových komor v zahraničí (UCCIFE), jež má sto čtrnáct členů/komor. Ve Francii FČOK podporuje dobře strukturovaná síť, kterou zastřešuje Sdružení francouzských obchodních a průmyslových komor (ACFCI).⁵²

Mezi hlavní úkoly instituce náleží zpestřovat společenský život francouzsko-české podnikatelské komunity prostřednictvím pestré nabídky akcí (debatní obědy, snídaně generálních ředitelů, konference, privátní prohlídky výstav), dále podporovat rozvoj francouzsko-českých vztahů pomocí služeb, které FČOK společností nabízí (vyhledávání obchodních partnerů, průzkumy francouzského trhu aj.). S cílem podporovat bilaterální vztahy souvisí také čtvrtletní publikace časopisu *Contact*, jenž má přispívat k větší míře informovanosti. V oblasti lidských

⁵¹ Ekonomické instituce: česko-francouzské obchodní vztahy [online] 21. června 2014 Dostupný z WWW: <http://www.france.cz/Cesko-francouzske-obchodni-vztahy,4068>.

⁵² Francouzsko-česká obchodní komora: podpora FČOK ze strany Francie online] 21. června 2014 Dostupný z WWW: <http://www.ccft-fcok.cz/cz/index.asp?p=cile-poslani-francouzsko-ceska-obchodni-komora>.

zdrojů francouzsko-česká obchodní komora podnikům napomáhá zveřejňováním pracovních nabídek či organizací vzdělávacích seminářů. Instituce celkem nabízí dva typy seminářů, a sice tréninky dovedností a odborné semináře. V roce 2014 se kromě jiných uskutečnily kurzy *Obchodník v nás aneb objevte a rozvíňte vaše prodejní dovednosti* nebo *Interkulturní management: česko-francouzská spolupráce v praxi*.⁵³

5. 2 Francouzsko-český institut řízení (IFTG)

Druhou ekonomickou institucí, jíž se budeme v této práci zabývat, je Francouzsko-český institut řízení. Jedná se o vzdělávací středisko pro dospělé pod záštitou Vysoké školy ekonomické v Praze. Na území České republiky je IFTG jedinou institucí, která se specializuje na vzdělávání frankofonních manažerů; její činnost je podporována Velvyslanectvím Francie v Praze.

Stěžejní aktivitou institutu je podpora ekonomické spolupráce mezi Francií a Českou republikou prostřednictvím vzdělávacích programů. *Hlavním projektem je postgraduální kurz - MASTER Management et Administration des Entreprises (francouzská obdoba MBA)*, který IFTG nabízí již od roku 1990.⁵⁴ Tento kurz je akreditován francouzským Ministerstvem školství a dává absolventům nemanagerských studijních oborů možnost získat další kvalifikaci (tzv. double compétence)⁵⁵, díky níž se posléze uplatňují na vedoucích pozicích ve francouzských společnostech či českých podnicích, jež usilují o rozvoj obchodní spolupráce s Francií. Kromě institutu se na tomto kurzu podílí rovněž konsorcium francouzských vysokých škol pod vedením Université Jean Moulin Lyon 3. Podmínkami pro přijetí do postgraduálního studia je dobrá znalost češtiny a francouzštiny, ukončené vysokoškolské vzdělání, eventuálně bakalářský stupeň / VOŠ s třemi roky praxe. Odborné výuce předchází pětidenní jazyková příprava v rozsahu dvaceti hodin. Odborná výuka poté probíhá jednou za čtrnáct dní a zahrnuje deset týdenních specializovaných modulů, příkladem uvedeme strategický management, řízení lidských zdrojů, nebo obchodní a pracovní právo). Součástí

⁵³ Francouzsko-česká obchodní komora: podpora FČOK ze strany Francie [online] 21. června 2014 Dostupný z WWW: <<http://www.ccft-fcok.cz/cz/index.asp?p=cile-poslani-francouzsko-ceska-obchodni-komora>>.

⁵⁴ Francouzsko-český institut řízení: představení instituce [online] 22. června 2014 Dostupný z WWW: <<http://iftg.vse.cz/>>.

⁵⁵ double compétence čili dvojí kompetence

kurzu je též tříměsíční jarní (březen - červen) stáž ve francouzské společnosti na území České republiky nebo ve Francii, jejímž výstupem je závěrečná práce (mémoire). Výjimku představují studenti, kteří již pracují - pro ně je ekvivalentem stáže jejich zaměstnání.

Co se týče oblasti výuky francouzštiny a manažerského vzdělání, zaměřuje se institut na vzdělávací kurzy „na míru“. Pro partnerské francouzské školy například obstarává studijní pobyty určené studentům programu MBA, specializované kurzy zajišťuje pro majitele kadeřnických salonů značek L'Oréal Professionnel, Redken a Kérastase. Výuku francouzštiny zajišťuje například pro ČNB, Komerční banku či pro společnost Cetelem.⁵⁶

5.3 UBIFRANCE

Další ekonomickou institucí, kterou si zde představíme, je Ekonomická mise - UBIFRANCE. UBIFRANCE sídlí na adrese Nosticova 10 v městské části Praha 1 a jejím čelním představitelem je pan Bruno Roquier-Vicat. Ekonomická mise zastupuje *agenturu pro mezinárodní rozvoj podniků UBIFRANCE*, je součástí *zahraniční sítě UBIFRANCE zastoupené v osmadvaceti zemích* a zároveň též *francouzské diplomatické struktury v České republice*.⁵⁷

Posláním instituce je pomáhat francouzským společnostem při jejich vstupu na český trh a podporovat je na všech stupních rozvoje jejich obchodní činnosti. Ekonomická mise poskytuje čtyři druhy služeb: poradenské služby (seznamuje francouzské společnosti se stavem českého trhu a pomáhá jim s vytvořením vhodné obchodní strategie), navázání kontaktů (podílí se na navazování kontaktů mezi budoucími francouzskými a českými obchodními partnery), komunikační služby (prostřednictvím médií či networkingem zvyšuje povědomí o společnostech u místních orgánů) a v neposlední řadě nabízí posilu exportnímu oddělení společnosti v podobě mladých, dynamických spolupracovníků (tzv. Volontariat International en Entreprise (VIE)).

Součástí Ekonomické mise je mezinárodní kolektiv tvořený specialisty se zkušenostmi jak z francouzské, tak i české kultury, dále obchodně a technicky

⁵⁶ Francouzsko-český institut řízení: posláni institutu [online] 22. června 2014 Dostupný z WWW: <<http://iftg.vse.cz/informace/poslani-institutu/>> .

⁵⁷ UBIFRANCE: Představení ekonomické mise - UBIFRANCE [online] 23. června 2014 Dostupný z WWW: <<http://www.france.cz/Predstaveni-ekonomicke-mise>>.

vyškolení poradci pro export a mezinárodní rozvoj podniků, poradci zaměřeni na určitou oblast trhu (Móda-bydlení-zdraví, Zemědělství-potravinářství, Infrastruktura-doprava-průmysl a Nové technologie-inovace-sloužby). Všichni zaměstnanci jsou vybaveni praktickými znalostmi týkající se obchodu a mají zkušenost s podporou francouzských společností na českém trhu.⁵⁸

6. Regionální zastoupení frankofonních zemí v České republice

V této kapitole budeme nejprve věnovat pozornost Mezinárodní organizaci Frankofonie, následně si představíme jednu z frankofonních institucí, jež působí na území České republiky.

Mezinárodní organizace Frankofonie (l'Organisation Internationale de la francophonie (OIF)) představuje instituci, jejíž členy (státy či zúčastněné vlády) spojuje francouzský jazyk a/nebo společné hodnoty jako je demokratická vláda, mír nebo ochrana životního prostředí. Nejvyšším představitelem organizace je generální tajemník Frankofonie, od roku 2003 tuto funkci zastává pan Abdou Diouf, bývalý prezident Senegalské republiky.

Organizace vznikla roku 1970, a sice na základě smlouvy z Niamey. Její signatáři se zavazují k politickým jednáním a mnohostranné spolupráci s cílem zajistit aktivní solidaritu ve prospěch obyvatel členských států/vlád. Taktéž musí respektovat kulturní a jazykové rozmanitosti členů a podporovat francouzský jazyk, udržitelný rozvoj a mír. Roku 2013 zastřešovala organizace sedmdesát sedm zemí a vlád, většinou se jedná o bývalé francouzské kolonie nebo protektoráty. Ve dvaatřiceti členských státech/vládách zemí OIF je francouzština oficiálním jazykem.

OIF je tvořena správní radou a čtyřmi operátory Frankofonie: Mezinárodní asociací frankofonních starostů (AIMF), agenturami frankofonní univerzity (AUF), mezinárodním televizním kanálem TV5 a Univerzitou Senghor. Každé dva roky se koná tzv. *Summit Frankofonie*, neboli setkání hlav států a vlád frankofonních zemí. Pro rok 2014 se stalo místem setkání město Dakar v Senegalu. Ministerské konference se oproti tomu uskutečňují každý rok. K systému Frankofobie je přidruženo taktéž Parlamentní shromáždění Frankofonie (l'Assemblée

⁵⁸ UBIFRANCE: Představení ekonomické mise - UBIFRANCE [online] 23. června 2014 Dostupný z WWW: <<http://www.france.cz/Predstaveni-ekonomicke-mise>>.

parlementaire de la Francophonie), jehož cílem je posilovat demokratické instituce v zemích Frankofonie.

V desetiletém strategickém rámci pro období 2005 až 2014 přijatém na Summitu hlav států a vlád (Burkina Faso, 2004) byly definovány například tyto úkoly: *podporovat francouzský jazyk a kulturní a jazykové rozmanitosti, prosazovat mír, demokracii a lidská práva.*⁵⁹

O vymezení pojmu Frankofonie se doposud pokoušelo více autorů, v současnosti se proto setkáme s několika více či méně shodnými definicemi tohoto pojmu. Zmíníme např. definici uvedenou ve francouzském slovníku *Le Petit Robert* (1992), jenž uvádí, že Frankofonie je uskupením frankofonních národů a že adjektivum frankofonní charakterizuje určitou skupinu či region, v nichž je praktikována francouzština jakožto jazyk mateřský, oficiální nebo dorozumívací.⁶⁰ Z tohoto pojetí ovšem vyplývá, že osoby, které ovládají francouzštinu, a pocházejí však zároveň z České republiky a jiných zemí střední Evropy, by se nemohly součástí takto vymezené frankofonie stát. Dle článku *Francophonie* zveřejněném v *Dictionnaire de didactique du français* (2003) charakterizuje pojem Frankofonie uskupení osob a národů, které užívají francouzštinu jakožto jazyk mateřský, druhý, oficiální, jako jazyk mezinárodní komunikace, jazyk kultury atd.⁶¹

6. 1 Frankofonie české populace

Počátky české frankofonie sahají do devatenáctého století a souvisejí se zrodem frankofilních a frankofonních institucí jako jsou francouzské kluby, kroužky, později též les Alliances françaises. Kromě výše uvedených institucí hrály významnou roli při šíření francouzského jazyka na našem území také státní školy. V devatenáctém století totiž k evropské elitě nenáleželi pouze příslušníci šlechty, nýbrž i zástupci z řad buržoazie. Obou těchto společenských tříd se tedy mohla výuka francouzského jazyka týkat. V průběhu devatenáctého století patřila francouzština ve většině evropských zemí ke školním předmětům, jimž se vyučovalo ve školách navazujících na školy triviální. Náklonnost k Francii se u českého národa rozvinula po roce 1870; Francie byla tehdy považována za kulturní

⁵⁹ Mezinárodní organizace Frankofonie: charakteristika instituce a její poslání [online] 24. června 2014 Dostupný z WWW: <<http://www.mzv.cz/paris/cz/frankofonie/>>.

⁶⁰ FENCLOVÁ, M., KOLÁŘÍKOVÁ, D. (ED.). *La francophonie en Europe centrale et pour l'Europe centrale*. Plzeň, 2011 s. 8.

⁶¹ Tamtéž, s. 61.

vzor, jenž by mohl vyvážit dosavadní převahu kultury německé. V této době rovněž docházelo k utvoření osobních kontaktů mezi francouzskými a českými umělci, studenty, vědci, politickými reprezentanty obou zemí i sportovci. Přesto však v porovnání s ostatními zeměmi Evropy se výuka francouzštiny na území Čech a Moravy šířila jen pozvolna.⁶²

Se vznikem samostatného Československého státu souvisela mj. také úprava školního systému. Na klasickém gymnáziu probíhala výuka francouzského jazyka jakožto jazyka fakultativního v rozsahu deseti hodin za týden. V letech 1921-1922 se francouzštinu jakožto povinný jazyk učilo 51,7 % československých žáků druhého stupně základních škol. Činností Francouzských aliancí v tomto období jsme se zabývali v jedné z předcházejících podkapitol, proto jí na tomto místě pozornost věnována nebude. Roku 1939 byly hodiny francouzštiny mírně redukovány, avšak francouzština nadále spoluutvářela maturitní zkoušku. Rok 1945 se nesl ve znamení významného zvratu v československém školním systému - místo němčiny získala ruština, jež se záhy stala povinným jazykem. Francouzština sestoupila na pozici druhého cizího jazyka (vedle němčiny a angličtiny). K prudkému poklesu počtu frankofonních žáků dochází až po roce 1948 následkem socialistické školní reformy. Francouzština je zachována pouze na v rámci nově vznikajících čtyřletých gymnáziích, která nahradila klasická a technicky orientovaná gymnázia. Na konci šedesátých let bylo v jazykové sekci gymnázií vymezeno výuce francouzského jazyka patnáct hodin za týden. V období sedmdesátých a osmdesátých let se stal z francouzštiny jeden z volitelných předmětů ústní maturity. Konečně po roce 1989 dochází k opětovnému nárůstu frankofonie české populace.⁶³

6. 2 Le Bureau Wallonie-Bruxelles

V závěru této práce se zmíníme o činnosti tzv. Le Bureau Wallonie-Bruxelles, frankofonní instituce, jež působí na území České republiky. Jedná se o uskupení diplomatických, kulturních a ekonomických oddělení Francouzského společenství Belgie a valonského regionu. Sídlo instituce se nachází v centru Prahy,

⁶² FENCLOVÁ, M., KOLÁŘÍKOVÁ, D. (ED.). *La francophonie en Europe centrale et pour l'Europe centrale*. Plzeň, 2011 s. 24 - 28.

⁶³ Tamtéž, s. 29 - 31.

v Myslíkově ulici č. 31. K jejím cílům náleží snaha upevňovat pozici Francouzského společenství Belgie v rozličných oblastech, snaha rozšířit u obyvatel České a Slovenské republiky povědomí o frankofonní Belgii a v neposlední řadě pomoci obyvatelům Valonska a Bruselu získat kontakty, nezbytné k uskutečnění jejich projektů.

V prosinci loňského roku byl zástupci České republiky a Francouzského společenství Belgie přijat program spolupráce pro rok 2014-2016. Důraz je kladen zejména na výzkum, inovace, kulturu, frankofonii a podporu francouzského jazyka. Na základě skutečnosti, že se města Plzeň a Mons stanou v roce 2015 evropskými městy kultury, podpoří obě partnerské země tři důležité projekty týkající se hudby, divadla a jiných kulturních odvětví.

V rámci pedagogické spolupráce se partneři zaměří na začlenění nových lektorů do vzdělávacích institucí měst Brna a Prahy, poskytnutí administrativních stáží ve Francouzském společenství Belgie a letních stipendií diplomatům a vedoucím pracovníkům v oblasti administrativy.⁶⁴

⁶⁴ Bureau Wallonie-Bruxelles: základní informace o instituci [online] 24. června 2014 Dostupný z WWW: <<http://www.wbi.be/fr/news/news-item/cooperation-wallonie-bruxelles-republique-tcheque-2014-2016-0#.U6zpO7F741o>>.

Závěr

Tato práce se zabývala institucionální, kulturní a ekonomickou přítomností Francie v České republice. Cílem nebylo pouze jednotlivé instituce představit a seznámit potenciální zájemce o přečtení této práce s jejich posláním, nýbrž nastínit rovněž jejich mnohdy spleťtíou historií, která se neodmyslitelně váže k českému kulturnímu prostředí. Z výše řečeného vyplývá, že pokud se chceme zabývat tematikou francouzských institucí na území České republiky hlouběji, nesmíme opomenout vývoj a charakter francouzsko-českých vztahů.

Pro mnohé instituce představovalo vybudování si stabilní pozice na území Čech a Moravy dlouhodobý a obtížný proces, jenž se neobešel bez politického či ekonomického úskalí. Nebylo výjimkou, že v okamžiku, kdy se určitá instituce ocitla na vrcholu a těšila se velké přízni jak zástupců z řad širší veřejnosti, tak odborníků, nastal nečekaný zvrát. Příkladem může být situace Francouzského institutu v Praze, který byl v důsledku změny politického režimu v druhé polovině padesátých let dokonce uzavřen. Další příčinou složité situace byl nedostatek finančních prostředků.

I přesto lze vztahy českého a francouzského národa označit za vřelé. Zvláště v druhé polovině devatenáctého století pocítoval český národ vůči Francii velkou náklonnost, představovala totiž jakýsi kulturní vzor, jenž by se mohl vyrovnat tehdejší převaze kultury německé. Taktéž společenská a politická situace po roce 1989 dala možnost tyto vztahy, které byly v předcházejících desetiletích omezeny na minimum v důsledku vládnoucí socialistické politiky, opětovně rozvíjet. Důkazem mohou být například rozličné kulturní a společenské aktivity, na kterých se spolu s francouzskými institucemi podílejí české instituce, městské samosprávy či partnerské podniky (kavárny a restaurace, v nichž probíhají degustace francouzských vín či regionálních specialit). Dalším důkazem může být též dlouholetý zájem českých studentů o studium na některé z francouzských univerzit či o pracovní stáž ve francouzských společnostech. Více než pět set francouzských společností má své zastoupení v České republice a poskytuje tak pracovní místa přibližně pro sto tisíc Čechů. Pro Českou republiku Francie představuje pátého největšího investora.

Domnívám se, že jak pro člověka, který je s činností některých francouzských institucí již obeznámen, tak pro toho, komu byly jejich aktivity doposud neznámé, tato práce poskytne určitý vhled, pokud jde o jejich strukturu, cíle a historické okolnosti provázející jejich vznik. I mně, studentce věnující se studiu francouzštiny již několik let, tato práce přinesla zajímavé informace a doposud netušené poznatky. Například v případě Francouzského lycea v Praze jsem se dozvěděla o existenci tzv. bilingvních sekcí, jež napomáhají zájemcům o studium z českých rodin úspěšně zvládnout přechod z českého školního systému na školní systém francouzský. Taktéž jsem se seznámila s podmínkami přijetí do tohoto školního zařízení a s výší školného, jež jsou rodiče žáků povinni uhradit.

Ačkoliv mnohé z výše uvedených institucí působí v České republice několik desetiletí, nesetkala jsem se během získávání potřebných informací s dostatkem knižních publikací pojednávajících o jejich historii, soudobé činnosti či plánech do budoucna. Z knižních titulů mi cenné informace poskytly pouze dvě knihy, a to publikace *Z historie Francouzského institutu v Praze* a *La Francophonie en Europe centrale et pour l'Europe centrale*. V případě dalších vzdělávacích, kulturních a ekonomických institucí bylo nezbytné uchýlit se k vyhledávání informací prostřednictvím oficiálních internetových stránek. Na základě své vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že informace zde zveřejněné byly aktuální a ve většině případů dostačující ke stručnému a ucelenému přehledu potenciálního zájemce o přečtení této práce. S pomocí paní Florence Saint-Ygnan, atašé pro francouzský jazyk, se mi naskytl možnost osobní návštěvy Velvyslanectví Francie v Praze, kde mne stážistka, slečna Caroline Gibon, ve stručnosti seznámila s posláním instituce, s její strukturou a projekty, na nichž se podílí společně s Českou republikou. Rovněž mne zasvětila do okolností, které souvisejí s podobou česko-francouzských vztahů.

Přínos této práce lze spatřit ve stručném, ale zároveň detailním představení nejdůležitějších francouzských (a jedné frankofonní) institucí působících v České republice. Vzhledem k tomu, že se tato práce věnovala nezanedbatelnou měrou výukovým programům, mohla by být nápomocná nejen zájemcům o francouzský jazyk a kulturu, ale rovněž i budoucím pedagogům, tedy studentům bakalářského či magisterského stupně studia.

Résumé

The main objective of this thesis is institutional, cultural and economic presence of France in the Czech Republic. The goal was not only to describe particular institutions and to introduce their work to those who are interested in reading this thesis, but also to describe their complex history, which is undoubtedly bounded with the Czech cultural environment.

The above-mentioned also implies that if we want to study the French institutions in the Czech Republic, we cannot forget to comprehend also the development and character of the French-Czech relations.

It was a long and challenging process for many institutions to build a stable position in the territory of Bohemia and Moravia and it did not get by without political and economic difficulties. It was no exception that once an institution reached success and respect from the public and also the experts, an unexpected turnover arose.

As an example we can use the French Institute in Prague, which was closed after the change of regime in the second half of the fifties. Another reason of that complicated situation was the absence of the financial resources.

Despite of these incidents, we still can find the relation between the Czech and French nations very warm. Especially in the second half of 19th century, Czech nation had very good and open attitude to the French culture, as it impersonated a cultural ideal that was able to compete with German influence. Also social and political situation after 1989 enabled to develop a relationship which has been cut to the minimum because of the communist policy in the previous decades. As a positive example we can present different cultural and social activities where besides French institutions also Czech institutions, local administrations or partner firms participate (coffee-houses and restaurants, where French or regional wines or food tasting take place). Another example can be also longtime interest of the Czech students in studying on the French universities or in the internships in the French companies. More than 500 French companies have their representatives in the Czech Republic and this way they provide work places to more than a hundred thousand Czech people. For the Czech Republic, France is the 5th biggest investor. Personally, I believe that for person who is already familiar with the activities of the French institutions, but also for those who are not aware about them, this thesis will

provide an insight regarding the structure, goals and historical circumstances under which they were founded. I study French for couple of years now, but this thesis revealed a lot of new and interesting information even for me. I have learned about the existence of bilingual sections on the French lyceum, which help to the Czechs who are interested in studying in France to handle different the education system. I also learned about the conditions for acceptance to this school and the school fee, which are the parents obliged to pay.

Although a lot of institutions are present in the Czech Republic for number of decades, I have not found enough resources about their history, current activities or their plans to the future. I can mention two publications that for me were a valuable source of information and those are *History of the French institute in Prague (Z historie Francouzského institutu v Praze)* a *La francophonie en Europe centrale et pour l'Europe centrale*. In case of other institutions it was necessary to find the information on their official websites or from other Internet sources. Based on my experience I can confirm, that the information was up to date and in most cases sufficient in order to create a comprehensive overview for anybody who is interested in reading this thesis. Thanks to the help of Ms. Florence Saint-Ygnan, attaché for French language, I had the opportunity to visit French Embassy in Prague, where Ms. Caroline Gibon, who is an intern there, gave me valuable information about the mission of this institution, its structure and also projects on which is working together with the Czech Republic. She also gave me an insight to the Czech –French relations.

The main contribution of this work consists of detailed introduction of the most important French (and one francophone) institutions that are present in the Czech Republic. Considering that this thesis is dedicated also to the educational programs, it can serve for those who are interested in the French language and culture, but also to the future pedagogues – students of bachelors or masters programs.

Bibliografie

BRAUNSTEIN, M., EHRET, H., GIRARD, M. a kol. *Z historie Francouzského institutu v Praze*. 1. vyd. Praha: Princes, 1993.

BERTHON, J.M., RUPNIK, J. (ED.). *Dialog o Evropě. Praha - Paříž v čase předsednictví Evropské unie*. 1. vyd. Praha: CEFRES, 2009.

FENCLOVÁ, M., KOLÁŘÍKOVÁ, D. (ED.). *La francophonie en Europe centrale et pour l'Europe centrale*. 1. vyd. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2011.

Internetové zdroje:

Alliance française: současná podoba Aliance [online], <<http://www.alliancefrancaise.cz/-Co-je-Francouzska-aliance-.html>>, [cit. 13. června 2014]

Alliance française: Partnerské nabídky - France Horizons [online], <<http://www.alliancefrancaise.cz/Partnerske-Nabidky-France-Horizons.html>>, [cit. 13. června 2014]

Alliance française: kulturní program [online], <<http://www.alliancefrancaise.cz/-Co-je-Francouzska-aliance-.html>>, [cit. 13. června 2014]

Bureau Wallonie-Bruxelles: základní informace o instituci [online], <<http://www.wbi.be/fr/delegations/delegation/bureau-wallonie-bruxelles-prague#.U6zow7F741o>>, [cit. 24. června 2014]

Bureau Wallonie-Bruxelles: kooperace valonských a českých partnerů [online], <<http://www.wbi.be/fr/news/news-item/cooperation-wallonie-bruxelles-republique-tcheque-2014-2016-0#.U6zpO7F741o>>, [cit. 24. června 2014]

Campus France: Campus France, Vaše vstupní brána ke studiím ve Francii [online], <<http://www.republiquetcheque.campusfrance.org/cs/node/15570>>, [cit. 17. června 2014]

CEFRES: stručná charakteristika Francouzského ústavu pro výzkum ve společenských vědách [online], <<http://www.cefres.cz/Vitejte-na-strankach-CEFRES>>, [cit. 20. června 2014]

CEFRES: poslání ústavu [online], <<http://www.cefres.cz/Poslani>>, [cit. 20. června 2014]

CEFRES: knihovna [online], <<http://www.cefres.cz/Prezentace>>, [cit. 20. června 2014]

CEFRES: přehled druhů stipendií poskytovaných ústavem [online], <<http://www.cefres.cz/Vyberove-rizeni>>, [cit. 20. června 2014]

Ekonomické instituce: Česko-francouzské obchodní vztahy [online], <<http://www.france.cz/Cesko-francouzske-obchodni-vztahy,4068>>, [cit. 21. června 2014]

Francie: základní informace o teritoriu [online], <http://www.mzv.cz/jnp/cz/encyklopedie_statu/evropa/francie/index.html>, [cit. 29. května 2014]

Francouzsko-česká obchodní komora: cíle a poslání [online], <<http://www.ccf-fcok.cz/cz/index.asp?p=cile-poslani-francouzsko-ceska-obchodni-komora>>, [cit. 21. června 2014]

Francouzsko-česká obchodní komora: program vzdělávání [online], <<http://www.ccf-fcok.cz/cz/index.asp?p=vzdelavame-vas>>, [cit. 21. června 2014]

Francouzsko-český institut řízení: představení instituce [online], <<http://iftg.vse.cz/>>, [cit. 22. června 2014]

Francouzsko-český institut řízení: poslání institutu [online], <<http://iftg.vse.cz/informace/poslani-institutu/>>, [cit. 22. června 2014]

Francouzský institut v Praze: současný program výuky [online], <<http://www.ifp.cz/Presentation,275?lang=cs>>, [cit. 8. června 2014]

Francouzský institut v Praze: obecná francouzština [online], <<http://www.ifp.cz/Kurzy-obecne-francouzstiny>>, [cit. 8. června 2014]

Francouzský institut v Praze: specializovaná francouzština [online], <<http://www.ifp.cz/Francais-specialise>>, [cit. 9. června 2014]

Francouzský institut v Praze: francouzská kultura [online], <<http://www.ifp.cz/Culture-francaise>>, [cit. 9. června 2014]

Francouzský institut v Praze: kurzy čj pro frankofonní uchazeče [online], <<http://www.ifp.cz/Tcheque-pour-francophones>>, [cit. 10. června 2014]

Francouzský institut v Praze: firemní francouzština [online], <<http://www.ifp.cz/Le-francais-pour-les-entreprises>>, [cit. 10. června 2014]

Francouzský institut v Praze: francouzština pro státní správu [online], <<http://www.ifp.cz/Francouzstina-pro-statni-spravu>>, [cit. 10. června 2014]

Francouzský institut v Praze: TEF, TEFaQ [online], <<http://www.ifp.cz/TEF>>, [cit. 11. června 2014]

Francouzský institut v Praze: Delf Pro [online], <<http://www.ifp.cz/DELF-option-professionnelle-DELF>>, [cit. 11. června 2014]

Francouzský institut v Praze: Diplom z profesní fj [online], <<http://www.ifp.cz/Diplomy-z-profesni-francouzstiny>>, [cit. 11. června 2014]

Francouzsko-české kluby: základní informace [online], <<http://www.alliancefrancaise.cz/ostrava/-Francie-v-Ceske-republice-.html>>, [cit. 14. června 2014]

Francouzsko-české kluby: klub Zlín [online], <<http://cftzlin.cz/>>, [cit. 15. června 2014]

Francouzsko-české kluby: klub Kladno [online], <<http://www.francouzskyklubkladno.cz/>>, [cit. 15. června 2014]

Francouzské lyceum v Praze: Několik slov úvodem [online], <<http://www.lfp.cz/spip.php?rubrique2>> [cit. 18. června 2014]

Francouzské lyceum v Praze: prezentace prvního stupně [online], <<http://www.lfp.cz/spip.php?rubrique200>> [cit. 18. června 2014]

Mezinárodní organizace Frankofonie: charakteristika instituce a její poslání [online], <<http://www.mzv.cz/paris/cz/frankofonie/>> [cit. 24. června 2014]

TPE: základní vymezení zkratky TPE [online], <<http://eduscol.education.fr/cid47789/themes-nationaux-des-tpe.html>>, [cit. 18. června 2014]

UBIFRANCE: Představení ekonomické mise - UBIFRANCE [online], <<http://www.france.cz/Predstaveni-ekonomicke-mise>>, [cit. 23. června 2014]

Velvyslanectví Francie v Praze: Prezentace historie [online], <<http://www.france.cz/Prezentace-historie>>, [cit. 4. června 2014]

Velvyslanectví Francie v Praze: Diplomatická kancelář [online], <<http://www.france.cz/Diplomaticka-kancelar>>, [cit. 4. června 2014]

Velvyslanectví Francie v Praze: Ekonomické oddělení [online], <<http://www.france.cz/Prezentace-ekonomickeho-oddeleni>>, [cit. 5. června 2014]

Velvyslanectví Francie v Praze: Vojenská mise se představuje [online], <<http://www.france.cz/Vojenska-mise-se-predstavuje>>, [cit. 5. června 2014]

Přílohy

Seznam příloh

1. P. Eluard, V. Nezval a A. Breton na pražském nádraží v r. 1935

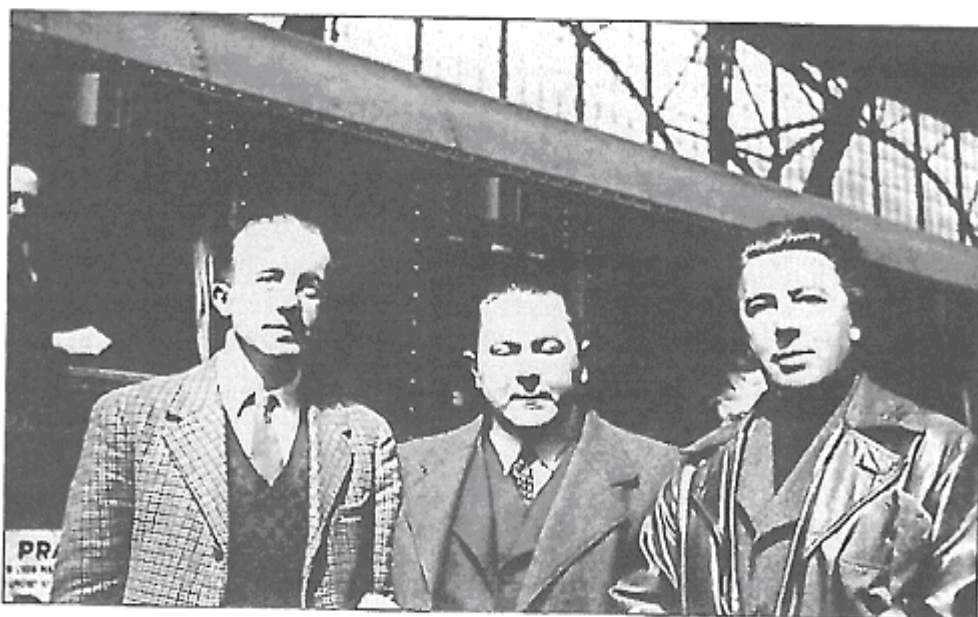
Z historie Francouzského institutu v Praze. 1. vyd. Praha: Princes, 1993.

2. Slavnostní znovuotevření Francouzského institutu v Praze, prosinec 1993

Z historie Francouzského institutu v Praze. 1. vyd. Praha: Princes, 1993.

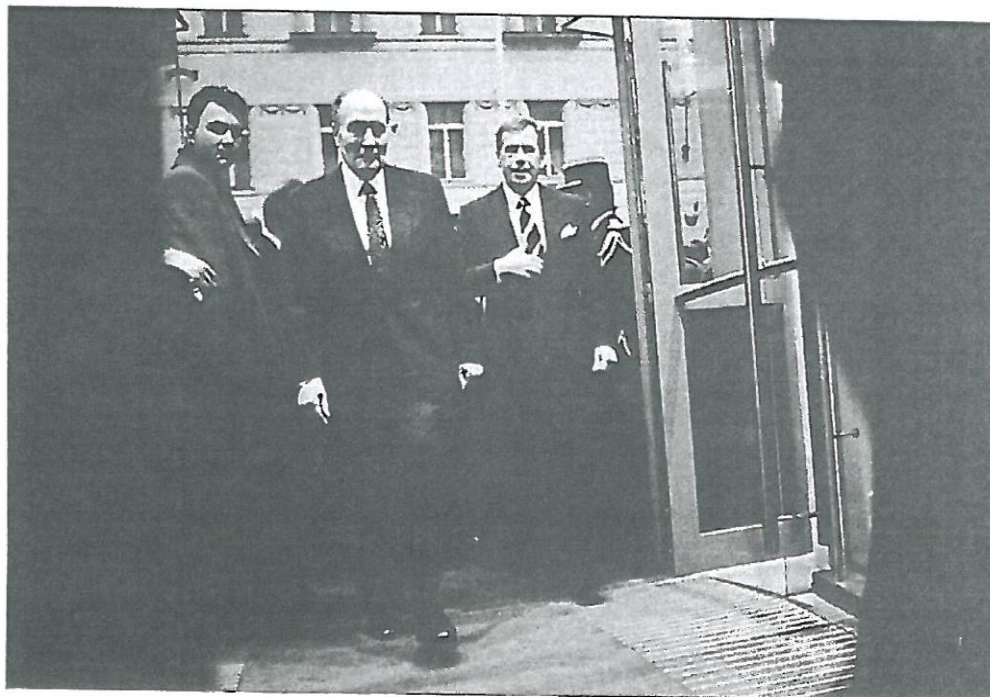
3. Evidenční list

Obr. č. 1

P. Eluard, V. Nezval a A. Breton na pražském nádraží v r. 1935

Obr. č. 2

Slavnostní znovuotevření Francouzského institutu v Praze, prosinec 1993
© Bohdan Holomíček

Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta
M.D. Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Prohlášení žadatele o nahlédnutí do listinné podoby závěrečné práce
Evidenční list

Jsem si vědom/a, že závěrečná práce je autorským dílem a že informace získané nahlédnutím do zveřejněné závěrečné práce nemohou být použity k výdělečným účelům, ani nemohou být vydávány za studijní, vědeckou nebo jinou tvůrčí činnost jiné osoby než autora.

Byl/a jsem seznámen/a se skutečností, že si mohu pořizovat výpisy, opisy nebo rozmnoženiny závěrečné práce, jsem však povinen/povinna s nimi nakládat jako s autorským dílem a zachovávat pravidla uvedená v předchozím odstavci tohoto prohlášení.

Poř. č.	Datum	Jméno a příjmení	Adresa trvalého bydliště	Podpis
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				